

United Film

Ročenka nezávislého filmu 2017-2018

Vítěz ceny Vortex
s Lesapánem
Pavel Soukup

Producent Lásky
nebeské: Režisér je
jen obyčejná loutka

Kameraman Star Wars
Peter Suschitsky

John Carpenter
se do Hollywoodu
propsal příběhy

Akademická půda
stvrдила potřebu
nezávislého filmu v ČR

Stanley Kubrick

UnitedFilm

NEZÁVISLÉ FILMY

ON-LINE

ZDARMA

LEGÁLNĚ

VORTEX
UNITEDFILM.CZ/VORTEX

KONEC VODNÍKŮ
V ČESKOSLOVENSKU

Druhá ročenka nezávislého filmu za rok 2017, s platností po celý rok 2018, je snahou o pokračování v převedení vybraného obsahu z elektronické formy do podoby tištěné. Většinu článků členěných do rubrik (aktuálně, technika, podcast, interview, nová vlna českého nezávislého filmu, herecké objevy, recenze, téma, filmy) naleznete v plné podobě na portále unitedfilm.cz, kde je možno zobrazit video přílohy a případně okomentovat. Na stejné adrese objevíte i podrobné informace o nezávislém filmu a činnosti Unitedfilmu.

Otočením ročenky získáte druhý ze tří prequelových dílů komiksu *UnitedFight*, který pojednává právě o boji za nezávislost.

Unitedfilm

Redaktoři: Vítěk Formánek, Eva Csölleová, Tomáš Burián, Radek Hochman, Lukáš Kolářek, Ondřej Krejcar
Sazba: Ondřej Krejcar, Mario Alfieri / Tisk: Dukase s.r.o. Hradec Králové / Náklad 750 Ks /
Neprošlo jazykovou úpravou / Obálka: Lesapán, Pavel Soukup / Ilustrace a text komiksu: Tomáš Burián

Rozhovory jsou poskytnuty exkluzivně pro Unitedfilm. Fotografie jsou použité z archivu redakce a se souhlasem vlastníků. Ročenka není prodejná, slouží jako propagační tiskovina. Ve spolupráci s Unitedfilm vydal Impuls Hradec Králové, centrum podpory uměleckých aktivit, Hradec Králové v roce 2017. Kontaktní údaje: www.impulshk.cz, film@impulshk.cz, film@unitedfilm.cz. Tento projekt je realizován za podpory Kralovohradeckého kraje a Ministerstva kultury České republiky.

Akademická půda stvrdila potřebu nezávislého filmu v ČR

Na základě magisterské diplomové práce Ivy Strnadové, která se věnovala obšírně českému nezávislému filmu, můžeme směle konstatovat, že akademická obec nezávislý film uznává a doporučuje jeho následnou podporu. Práce, která si vzala za základ myšlenkovou tezi vizionáře Alexandra Hackenschmieda z roku 1930, čerpala i z činnosti Unitedfilmu.

Kolik jen fundovaných odborníků a absolventských prací z českých univerzit ročně ohledně kinematografie vzejde? Žel, práci k nekomerčnímu filmu napočítáte na prstech jedné ruky.

Proto volejme, bravo, za práci Ivy Strnadové, z ateliéru rozhlasové a televizní tvorby a scenáristiky brněnské JAMU, která se jako jediná dokázala myšlenkově osvobodit a progresivně se zamýšlí nad tématem českého nezávislého filmu. Obdobné práce, jenž na téma nekomerční film vzešly v roce 2007 (Český amatérský film po roce 1989, Vojtěcha Bednáře) a v roce 2010 (Nový český amatérský film, Miloše Kameníka), bohužel ideály a myšlenky nezávislého filmu nepochopitelně a konzervativně držely pod pokličkou. Iva Strnadová, po prvním popíchnutí Michala Sikory, který poprvé použil terminologii nezávislý v roce 2013 ve své práci Mapování

scény nezávislého filmu v ČR, se konečně od postsocialistických dogmat odpoutala.

„Je tedy na čase „český nezávislý film“ charakterizovat a

dát mu šanci na život. Může do společnosti přinášet jiná, alternativní témata, okrajové žánry nebo specifické, nekonvenční filmové pohledy. Nezávislý film by se měl prosadit jako právoplatná a smysluplná kategorie, a to hlavně v české grantové politice. Tuto tezi podpořilo v našem výzkumu, přiloženém k této práci, přes osmdesát procent dotázaných," praví odborný text Ivy Strnadové.

Ledy se začínají bořit, zdá se. Co ještě před 10 lety u nás platilo za utopii, dnes nabývá výraznějších kontur. Nezávislý film musí být uznán i na vládní úrovni a musí se pro něho vytvořit specifické podmínky. „Pokud nezávislost chápeme jako svobodu, a to především tvůrčí svobodu, můžeme za nezávislý film považovat ten, který je svobodný. To znamená, že v nezávislém filmu má tvůrce možnost rozhodovat a jednat podle své vůle. Nezávislého

filmaře přitom chápeme jako autorského tvůrce, který si dokázal zajistit potřebné finanční zázemí, které ho neomezuje v jeho myšlenkové a tvůrčí svobodě," doplňuje autorka objemné práce v univerzitním rájónu. K tomu připočteme i kladné stanovisko oponenta, magistra umění Jana Motala. „Vlastně bych si přál, aby se problémy, které Iva prozkoumává ve svojí práci, staly otázkami pro studenty filmových oborů obecně, a to nikoliv pro neformální diskuzi, ale pro soustředěné uvažování. Tedy – tázání, jak překonat překážky, jež jim stojí v cestě. Autorka v předkládané práci k tomu dává dobrý podnět," vyzývá odborník erudované plénum.

Je až z podivem, jakým vizionářem se v této oblasti stal už v 30. letech Alexander „Hammid“ Hackenschmied, autor Bezúčelné procházky,

přezdívaný otec nezávislého filmu, na kterém práci autorka myšlenkově staví. „Nezávislý film chce být jedním z projevů svobodného ducha," cituje Strnadová fotografa a filmaře v jedné osobě a pokračuje: „Hackenschmied vnímal film jako výtvarný materiál a mohl tak podle něho obsahovat mnohem více než v jeho době nabízela avantgarda. Ta byla dosud chápána jako nejmladší a nejsvobodnější větev filmového umění. Hackenschmied mluví o obchodním filmovém umění, které je nalíčené, zaoblené a měkce snímané. A to se mu zdálo příliš ploché využití toho, co film ve skutečnosti nabízí," dodává. „Nezávislý film nevyhlašuje boj proti filmovému průmyslu. Nezávislý film chce pracovat na polích průmyslem opuštěných, a tak jej doplňovat. Nezávislý film má ukázat průmyslu nový, lepší způsob práce.

Sociální a ideová reforma filmového průmyslu jest nejvyšším cílem práce nezávislého filmu," uzavírá v citaci vizi český emigrant Hackenschmied, žijící do své smrti v USA.

Konec elitářství a intelektuálního prospěchářství filmových škol v nezávislém filmu a prospěšné možné prolínání i s jinými kategoriemi filmu potvrzuje i Strnadová. „Autor nemusí mít bezpodmínečně vystudovaný filmový obor. V tomto případě vycházíme ze zkušeností filmových režisérů, kteří dosáhli úspěchů i bez potřebného vzdělání. Důkazem je např. Quentin Tarantino, který tvrdí, že: „Zkusit natočit vlastní film bez prachů, to je ta nejlepší filmová škola, jakou můžete dostat... Když se mě lidé ptají, jestli jsem chodil do školy, odpovídám: 'Ne, já chodil na filmy.'“ Christopher Nolan zase říká, že samo vzdělání ho naučilo skvěle chápat celý proces vzniku filmů. Ve svých začátcích musel filmy točit, stříhat, starat se i o hudební podklad, což využívá dodnes. James Cameron zase v jednom rozhovoru pronesl větu, že: „Nejdůležitější je prostě vzít kameru a jít dělat film.“ Dalším z nevystudovaných filmařů je David Fincher. Ten v jednom z rozhovorů konstatoval: „Nechodil jsem na žádnou filmovou školu, protože jsem to nepotřeboval. Co je režie zjistíte ve chvíli, kdy se začíná stmívat a vy máte natočit ještě tři scény.“

Je velmi potěšitelná vzájemná inspirace a konjunkce mezi koncepcí Unitedifilmu a prací autorky. „Do charakteristiky nezávislého filmaře tak podle našich kritérií může zapadat i tvůrce bez filmové školy. Naopak do stanoveného výběru nepatří studenti, kteří využívají výhod školního podpor, technického zázemí a často neuniknou výraznému pedagogickému vedení. Je ale třeba, v duchu neoformalistického přístupu, počítat s tím, že i některé práce studentů, především dlouhometrážní závěrečné filmy z FAMU, FAVU, FAMO, UTB atd., mohou v určitých případech splňovat podmínky ne-

závislé tvorby. Podobně je na tom i film amatérský. Ten se někdy může rovněž prolínat s filmem nezávislým,“ dodává Strnadová.

Toť závažné teze z její obšírné práce, která je dostupná online a dotýká se i dále témat potřeby financování, dramaturgie a nefunkční podpory od média veřejné služby, zejména ČT Art (o čem Unitedifilm informoval zde), na kterou zaznívá kritika i z úst jejího vedoucího práce Pavla Aujezdského. Na základě práce by měl vzniknout i scénář na dokumentární film s názvem Ne(závislý) film.

V naprostém nezájmu médií a v koutném pozadí se poprvé letos předávaly ceny nezávislému filmu roku Vortex 2016. Festival Cinema Open, který poprvé hostila další dvě města navíc, se stal místem, kde byla doufejme zahájena nová etapa kontinuity v selektování těch nejlepších svobodných děl, pojmenována po kanále nezávislého filmu Vortex.

aby se servis alespoň vzdáleně přirovnal věhlasnějším akcím, musel by snad spolknout rozpočet stejný, jako má samotný festival. Cinema Open, svátek nezávislého filmu ve třech městech, stál něco málo přes 100 tisíc korun – z čehož jednu čtvrtinu spolkla jen reklama. Pro porovnání s festivaly s rozpočty přes milión, je to srovnání podpory nezávislého filmu opravdu tristní. Ale žehrat se ne-

Co ukázal nultý ročník ceny nezávislému filmu roku Vortex

Ne snad, že by se čekal nějaký větší zájem, ale společně s malou diváckou návštěvností festivalu, zejména na bloky nezávislých filmů, to vrhá na slavnostní akt poněkud hlubší stín. Přestože se zpráva k novinářům dostala, opět potvrdili svoji zapradanost. Ignorance nezávislého filmu tak pokračuje a anketa nezávislého filmu se tak bude muset prodrat na světlo zájmu velmi obtížně a pomalu. Ale i tento zkušební nultý ročník ocenění ukázal, že čas uzrál a potenciál nezávislého filmu roste – ač kalen recesí filmového průmyslu a orazítkován věčným nelegálním stahováním našich domácností.

Nutno poznamenat, že rozhodnout se udílet ceny není jen tak. Produkce festivalu musí vyvinout úsilí, aby slavnostní ceremoniál nebyl propadák. Tudiž doslova přinutit přijet nominované tvůrce a zajistit jim potřebný komfort – ubytování či příspěvek na cestu. To se letos dejme tomu povedlo. Ale

bude, ba naopak se chceme vyhnout klíšé všech okoukaných galavečerů. Snaha umělým leskem překrýt prázdnotu nám není příliš blízká. Jen trocha zájmu a pozornosti od těch, kteří mají kulturu, potažmo film, mapovat by potěšila.

Nejpodstatnější co anketa ukázala je, že nám roste kvalitní nezávislý filmový proud. A při dané realitě, kdy tvůrci nemají podporu to je vlastně důkaz, že zlaté české ručičky a vynalézavost si poradí i s výrobně drahým uměním, jakým film je. Stejně tak je vidět, že talentované lidi nepodchytí jen profesionální mašinérie či filmové školy. Prostě jich stále zůstává dost, kteří si zaslouží šanci natočit film. A dělají to. Na snímcích je vidět, že nezávislý hraný film je doménou mladé generace, vždyť nejstarším tvůrcům je přes třicet let a nejmladšímu dokonce let šestnáct. Ta starší už se dogmaticky bude držet svého starého a socialismem vytvo-

vaného amatérského filmu. Jeho ideály jsou krásné, ale jeho řemeslné i divácké záruky a ambice už nedostatečná.

Unitedfilm jako první v zemi přišel s rozčleněním a definicí nezávislého filmu. Toho, čeho se všichni báli. Profesionálové, odborní pracovníci, filmový kritici, novináři, ministerstvo. Celá elita v tomto selhala. Muselo přijít až pár odvážných mužů, kteří věřili ve své schopnosti a v budoucnost nezávislého filmu. A nyní se musí prosekat zarostlou džunglí k tomu, aby ukázali nezkažené ideály a očistili film od přerůstající komerce. Je tu však časový skluz, jenž se bude špatně dohánět. Je to vidět v intelektu našeho diváka, který až nyní zjišťuje, že televize je plná špíny a komerce, You Tube je vlastně dlouhodobě nekoukatelná jedna nafouklá bublina – navíc už opět infikovaná agresivní reklamou, v kinech běží jen americké vymývače mozku i peněženek, či stále stejné české sociálně realistické limonády. A není ani zatím jednoduchá cesta jak legálně k lepšímu obsahu dojít – nepočítáme-li pár artových kin.

I samotné odlišení filmu, který je opravdu svobodný, od toho komerčního, není úplně snadná záležitost. Klíče od Unitedfilmu však zdá se, fungují. Časem a praxí dojde jistě k jejich zjednodušení a lepšímu vyhranění. Jen profesionálové a média jsou opět ty, co zamotávají hlavu. Viz snímek Furi-

ant. Legitimní nezávislý film, který vyhrál americký festival nezávislého filmu Sundance, byl prezentován jako studentský. Když se řekne A, mělo by se říct B. Ano, kameraman na FAMU Ondřej Hudeček měl natočit 10 záběrové cvičení bez zvuku. Ondřej však točil nezávislé filmy již před FAMU, viz první ročník festivalu Cinema Open a nehodlal ztrácet čas. Měl chuť udělat si sám autorský nezávislý film – to co by mu jinak škola dovolila až po dalších promarněných letech studií nástavby režie. Proto nasypal své nemalé úspory do nákupu filmové suroviny a FAMU požádal o věcné plnění, zapůjčení techniky a o prominutí bakalářského úkolu – který nahradí rovnou celým filmem. Práva na film jsou jeho, což připomínáme, že u studentských filmů je naopak. Ještě nějaký další důkaz, že Furiant je nezávislý film? Bohužel neměly kde u nás soutěžit, tak ho hodnotáři šoupli do studentského filmu v rámci Českého Lva.

Obdobné se stalo Lesapánovi, režisér Pavel Soukup vůbec nestuduje filmovou školu. S mladým producentem Jakubem Košťálem jen využili svých zkušeností, ambicí a po participaci profesionálních firem, například na masky FX Creator, natočili svobodný film tak exkluzivně, jak by se podařilo jen drahému, fondy a koproducenty podporovanému filmu. Logicky se neměli při realizaci kam obrátit, jako amatéři vystupovat nemohli, využili tak podpory své vysoké školy UMPRUM – ateliéru filmové tvorby (asi jako kroužek malování na ekonomce) a částečně i FAMU – opět formou věcného plnění v rámci výpomoci škol. Nějakým způsobem zlomily na film i granty MŠMT. Prostě si poradili jak to jen šlo. Dalo by se až ironicky konstatovat, že na FAMU všichni pilně studují ale úspěšné filmy se točí jinde.

Je tedy dobře, že se to udělalo a že soutěžili na sledované anketě v sekci studentský. Tyto filmy by jinak totiž mediální pozornost nezískaly. Ale je to další důkaz toho, že nezávislou kategorii potřebujeme jako sůl. Kategorii, kde mohou vyrůst naděje českého filmu, kategorii, která bude pro diváka dostupná bez příznaku nelegálního sledování a bez nutnosti za něj platit. Zaplatit a podpořit tvůrce diváci mohou, ale až posléze, formou dodatečné podpory nebo crowdfundingu. A kdo chce z tvůrců do komerčního profesionálního filmu, pomozme mu tam. Alespoň naši akademičtí magistři umění budou mít konkurenci a budou muset ukázat, že jsou lepší.

Když Unitedfilm ve své několik let staré koncepci psal o tom, že i profesionálové mohou natočit nezávislý, svobodný a nekomerční film, možná si někteří klepali na čelo. A už je to tady. Naznačme, oč tu běží. Václav Tlapák nezávislému filmu nic neříkal do doby, než skvěle natočil obraz pro nezávislý film Lesapán. Přitom se jedná o plného profesionála, který svůj vklad dal do rukou projektu, který těžko někdy vydělá peníze a za který nedostal téměř nic. A udělal to rád, svobodu a námět který dostal, na něj by u komerčního filmu čekal marně. No řekněte? Hned po Lesapánu točil opět zajetý český laciný žánr, komedii ze současnosti, Pohádky pro Emu. Opět tento film natočil dobře, ale... Českého Lva nejspíš nedostane a tak jeho největším majstrštykem zůstává Lesapán, kde se mohl realizovat jako nikdy dříve. A možná ho léta živení se v televizi a v pořad stejných filmech nesemele k rutině, jako se to stalo nespočtu talentovaným kameramanům před ním. Takový Richard Řeřicha, kameraman Ondříčkových kultovních filmů a posléze i režisér, by mohl vyprávět, jak těžký život kameraman velkých kvalit dnes má. A nejen on.

Proto je to absolutně korektní a správné, že si nezávislý film pomáhá skvělými lidmi i z profesionální, chcete-li komerční branže. Skoro by se dalo říct, udělejte to všichni. Vezměte si k ruce ty nejlepší. Vždyť jak by asi vypadaly filmy, kdyby si je režiséři točili sami? Tomáš Vorel starší nám to bohužel nechtěně ukazuje. Jak by asi vypadal nezávislý film po strážce kamery, kdyby produkce oceněného scénáře, Na konci září, mohla využít služeb třeba

Vladimíra Smutného – dvorního kameramana otce a syna Svěrákových? Bohužel nemohla, protože nezávislý film všichni ignorují a nemá žádnou, ale vůbec žádnou podporu. Vladimír Smutný by to jistě udělal, pokud by mu to dovoloval harmonogram při pokrytí základních nákladů na cestu, nocleh a jídlo. Udělal by to s vědomím, že pomáhá scénáři, který už měl být dávno natočen v rukou našich rozmazlených režiséřských primadon. Ale nestalo se, prapor nesli jiní – a tak film obstojně natočili Lukáš Masner a Jan Haluza – nezávislý tvůrce pod režijní taktovkou dua Tomáš Uher - Milan Cyroň a producenta Zdeňka Vévody.

Nezávislý a nekomerční film. Slepá větev české kinematografie? Možná. Možná však také budoucnost. Proto Unitedfilm svůj boj nevzdává a najde ještě pár správných lidí k sobě, kteří možná nemají největší talent a předpoklady uspět ve filmu, ale vědí co je správné – za co se vyplatí bojovat. A peníze to nejsou. A tito lidé jsou potřeba v tuho chvíli daleko více, než báječní muži s klikou – kterých naše filmové školy každoročně chrlí ven tolik, že se nemají jak uživit.

Jan Haluza míří do komerce, chystá kráťas s Mádlem

Nezávislý filmař Jan Haluza navazuje na své posbírané žánrové zkušenosti (Bady, Případ Jáchyma Semiše, Trhlina) a začne v Praze natáčet krátký hraný film První akční hrdina, ve kterém se objeví například Jiří Mádla, Kryštof Hádek, Lenka Jurošková, Jiří Vyorálek a Radim Špaček. Příběh o mladém novináři, který se nevědomky stane součástí strhující online hry, má být důmyslnou hrou se samotným žánrem akčního filmu. Vznikne v produkci Radima Procházky, který má za sebou úspěšné projekty Schmitke, Rodina je základ státu či Pravidla lži, oznámil mluvčí snímku Ondřej Čížek.

„Natočit ne příliš tradiční střelčku a obsadit ji nejlepšími českými herci je můj splněný klukovský sen. Chci divákům dokázat, že zábavná a přitom chytrá žánrovka může fungovat i u nás,“ komentoval to třicetiletý Jan Haluza, který napsal i scénář.

Hlavní hrdina ztvárněný Jiřím Mádlem se v něm musí vypořádat s nečekanými situacemi, přitom se musí spolehnout jen na vlastní inteligenci, nápady a odhodlání. Vznik krátkého akčního snímku První akční hrdina, ve kterém se objeví i řada kasadérských výkonů, podpořil Státní fond kinematografie a internetová televize.

Režisérské duo Uher - Cyroň točí film ze 14. století

Ukázali své možnosti, nastal čas se posunout dál. Tak by se dal shrnout další posun režisérské dvojice Tomáš Uher a Milan Cyroň, kteří si odnesli Cenu nezávislého filmu za nejlepší scénář Vortex 2016. Nyní přichází s látkou na historické drama, které opět mají autorsky pevně v rukou.

„Vzhledem k realizační náročnosti jsme natáčení filmu odložili do doby, kdy budeme mít větší zkušenosti,“ sdělují tvůrci divákům a představují tak svůj nový projekt z období velké morové rány ve 14. století s názvem Pláč svatého Šebestiána. „Náročný projekt jsme oprášili a začali jsme příběh znovu promyšlet, představuje náš nejosobnější a dosud nejceněnější námět,“ doplňuje Uher s Cyroňem.

V crowdfundingové kampani na Hithit.cz fanoušci snímek podpořili částkou 70 tisíc. Natáčení bude probíhat po celý rok 2017 a dokončení se předpokládá v roce 2018. Snahou tvůrčího týmu, do kterého spadá i nezávislý tvůrce a kameraman Lukáš Masner (Hvězda padá na hubu, Fantasma), je ukázat, že historický nezávislý film může vzniknout i za nízkorozpočtových podmínek.

David Balda natáčí svůj další film

Talentovaný 17letý tvůrce natáčí další svůj nezávislý film. Tentokrát s rozpočtem téměř 600 tisíc korun a s leteckou tematikou.

Příběh armádního pilota, který neskutečně směle žil láskou k létání až do chvíle, kdy na scénu nastoupila stará nevyřešená tajemství pod rouškou StB a udělala z něho oběť minulého režimu. Film je inspirován skutečnými událostmi. „Scénář je inspirován příběhem mého dědy, který jako armádní pilot potajmu ve své garáži opravoval neletový vyřazený československý stroj Z-126. Létání pro mě znamená neuvěřitelnou volnost tam nahoře, kde je všechno malé, ale zároveň obrovské,“ rozplývá se mladý režisér.

Jen zlomek lidí má tušení, jak probíhalo letectví v době normalizace a čím si museli tehdejší letci projít, respektive co byl jejich každodenní chleba. Kromě zobrazení doposud neprobádaného tématu se mohou diváci těšit i na prava letadla jako například Z-126, Pionýr, Z-43, MiG 15 a známé herecké tváře jako Stanislav Zindulka či Jiří Dvořák. „I přes opravdu překvapivou a tajemnou zápletku s StB chci, aby z filmového plátna vyzařovala láska a nadšení pro

létání a aby si každý divák z filmu odnesl pocit, který ho na moment vrátí do dětských let, kdy každý z nás o něčem snil,“ dodává režisér.

Rozpočet filmu byl složen z veřejné sbírky, sponzorských a vlastních financí. Natáčení začalo na začátku srpna a je plánováno až do druhé poloviny září. Následná postprodukce bude trvat do začátku roku 2018. Ve stejném roce počítá tvůrce s uvedením filmu do kino distribuce.

Trička s podporou pro nezávislý film

Zakoupením trička podpoříte nezávislý film, činnost Unitedfilmu a budete reprezentovat nové myšlení k rovnému a svobodnému filmu. K dostání všechny běžné konfekční velikosti.

Cena s poštovným po celé ČR:
499,- Kč

Objednávat na dobírku můžete přes Facebook a email Unitedfilm.

Sony nabídne modulární kameru

Sony představuje další generaci filmové kamery s plnoformátovým snímačem o velikosti 35mm, 6K rozlišením a s možností jej v budoucnu vyměnit.

Už je tu s námi jako partner pro filmový záznam nějaký pátek. Po dávných prototypech a experimentech s Georgem Lucasem už v roce 1999 Sony poprvé představila 24 snímkovou digitální filmovou kameru určenou pro volný trh a po necelých 20 letech se dočkáme revolučního pojetí, v kterém se japonský gigant inspiroval u konkurenční americké společnosti Red. Začalo to budoucími upgrady a pokračuje to možností evoluce, modularity, vylepšení stávající kamery a její přizpůsobení. Sony Venice má tuto éru u velkého elektronického giganta odstartovat.

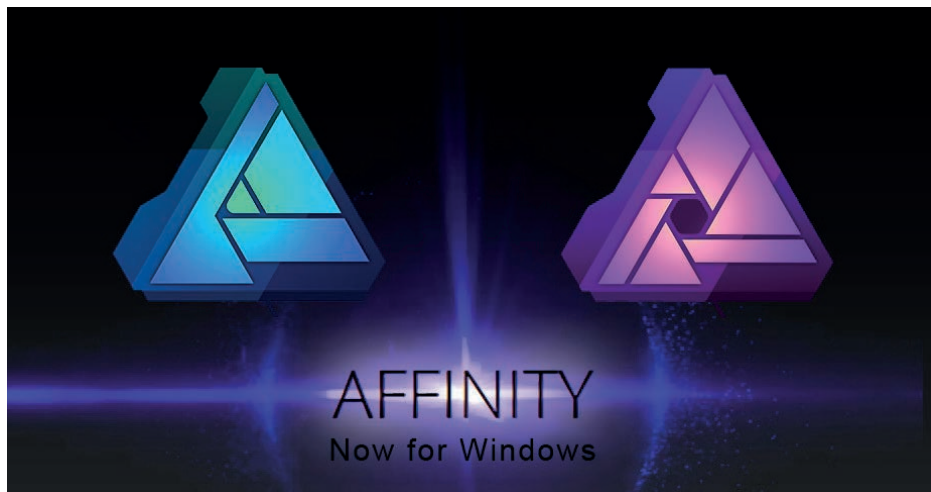
Kamera je plně stvořena pro filmovou práci, díky většímu snímači CMOS nabídne ještě menší hloubku ostrosti, vysoký dynamický rozsah až 15 EV s nízkým šumem a záznamem HDR, rozlišení až 6048x4032 (po plánované upgradě firmwaru v roce 2018), možnost volby snímkové frekvence od 1-60 snímků za vteřinu, rychlejší závěrku bez nechtěných efektů (káčení svislic), širší barevný rozsah v normě Rec. 2020 a možnost natáčet anamorfové formáty. Tady však Sony sahlo k poměrně nepo-

lulárnímu prodejnímu řešení formou licence. Pro zaktivnění funkce, budete muset zaplatit paušál, kterým si buď možnost aktivace zakoupíte na dobro, nebo jen na potřebnou dobu. Kamera je určena pro závitů sférických a anamorfovkých objektivů standardu PL, dokáže zaznamenávat metadata připojeného objektivu, možnost je vybrat si i dostupnější závit Sony E, který dovolí použít paletu objektivů značky Sony, zejména fotografického typu. Kamera je plně kompaktní a intuitivní, plně konvenční profesionální konstrukce, může být napájena 12 i 24 V a propouští bezkompresní záznam pomocí 4K-SDI. Hledáček kamery je přepracovaný, plně barevný s rozlišením 1920x1080 technologie OLED a přístroj je připraven na nasazení v nehoršivých podmínkách, měl by si dobře poradit s vibrací, prachem či pískem. Její super tichý ventilátor může být jednoduše otevřen a vyčištěn. Kamera je modulární, lze jednoduše rozebrat, oddělit kromě baterie, objektivu, hledáčku a držadla i část se snímačem. V budoucnu tak můžete vyměnit jen část přístroje, což se jistě osvědčí. Ke kameře může být připojen i externí rekordér pomocí pár šroubů. Novinkou je 8 krokový manuální natural density (ND) filter, který dokáže zredukovat dopadající světlo až o 8 clon, ještě prohloubí malou hloubku ostrosti a lze jej ovládat i dálkově, například z létajících dronů.

Záznam kamery je umožněn ve formátu XAVC, ProRes nebo Mpeg HD na paměťové karty SxS, případně rozšířit o záznamovou jednotku, která může ukládat v 16 bit RAW nebo v novém gamutem a přenosem světelné gradace pro záběry vysokého dynamického rozsahu.

Dostupné grafické editory Affinity Designer a Photo přišly na PC

Konečně legální grafické programy, které vám nepolezou do peněz.

Jedním z nejobvyklejších znaků nezávislého filmaře je především nedostatek financí. Na rozdíl od velkých finančních subjektů, obyčejný člověk musí otáčet každou korunu, aby mohl své vysněné dílo přivést do reality. Anglická firma Serif Labs na to samozřejmě myslela a proto již před rokem přinesla alternativu pro lidi, kteří chtějí něco finančně dostupnějšího než Adobe Photoshop / Illustrator a více sofistikovaného, než GIMP. Sada Affinity Designer a Photo tak již rok velmi úspěšně nahrazuje zaběhlé grafické editory na platformě Apple Mac, k velké spokojenosti svých uživatelů. Za ten rok však vývojáři nelenili a programy dále vyvíjeli. Dnes se konečně naplnila přání nespočtu grafiků a Designer a Photo přišly na PC v plné síle, plně funkční v systému Windows.

Pokud jste o programech nikdy neslyšeli, tak vězte, že Designer je vektorový editor, přímý konkurent Illustratoru od Adobe, zatímco Photo se postará o bitmapovou grafiku, kterou jsme si zvykli tvořit či upravovat ve Photoshopu. Pokud již předem zmíněný software od Adobe znáte a používáte, tak budete v Designeru a Photo jako doma, ov-

šem po osvojení si podobného, nicméně intuitivního layoutu. Přechod Creative Suite (Adobe) na Affinity bych proto nejlépe přirovnal k přesednutí z auta s volantem na levé straně do auta s volantem na straně opačné. Vše tam je, funkce se schoďují, jen si musíte zvyknout, že své oblíbené nástroje budete hledat někde jinde, popř. pod jiným jménem. Možná se ptáte, „co ale budu dělat se svými soubory vytvořenými v Creative Suite, AI a PSD?“ Oba programy tyto formáty dokáží bez problémů otevřít a umožnit vám pokračovat v práci

tam, kde jste v nich původně přestali - a klidně odvedenou práci opět exportovat do těchto formátů, takže pokud jste součástí workflow týmu, který si ještě změnou softwaru kompletně neprošel, nebudete vůbec na obtíž.

Ďábelský RED EPIC-W 8K

Digitální filmová kamera RED EPIC-W 8K S35 navazuje na legendární modely EPIC, nabízí ale zcela nový 8K CMOS snímač HELIUM velikosti Super 35. Senzor s plochou 29,90 x 15,77 mm má efektivní rozlišení 8192 x 4320 a široký dynamický rozsah 16,5+ clonových čísel. Tělo EPIC-W je schopné zaznamenat 8K video rychlostí až 30 fps, 4K video rychlostí až 120 fps a 2K video rychlostí až 240-300 fps. Tělo je kompatibilní s širokou škálou příslušenství pro kamery DSMC/DSMC2 a je součástí největšího ekosystému digitálních filmových kamer značky RED.

Záznam videa s vysokým rozlišením je klíčem k tvorbě poutavých a realistických záběrů. Společnost RED je na poli videa s vysokým rozlišením průkopníkem – již od roku 2007, kdy stála u zrodu 4K digitální kinematografie. 8K snímače značky RED zaznamenávají 17x větší rozlišení, než jaké poskytují HD kamery, resp. 9x v případě záznamu do formátu 6K. Obraz je jako živý, ať už budete natáčet drobné detaily

ly nebo široké záběry krajin. A to nemluvíme o výhodách během postprodukce, tvorbě vizuálních efektů nebo připravenosti na budoucí formáty digitálního filmu.

Snímače značky RED poskytují přes 16 clonových čísel dynamického rozsahu, což je hodnota, která překonává všechna očekávání na poli digitální kinematografie. Široký dynamický rozsah dovolí filmařům i fotografům pracovat i v nepříznivých světelných podmínkách bez nutnosti přespříliš využívat optické filtry. Výsledkem jsou nádherné záběry s ostrou kresbou v celém jasovém spektru.

Záznam do formátu RAW nebyl nikdy jednodušší. Formát REDCODE RAW společnosti RED – zkráceně R3D – nabízí maximální flexibilitu během postprodukce a zaznamenávají i video ve formátech Apple ProRes nebo Avid DNxHR/HD.

Královna nezávislých filmařů

Odhalení Sony FS7 byla velká událost, neboť nezávislí filmaři a dokumentaristé konečně dostali to, po čem toužili – cenově dostupnou, ergonomicky příjemnou videokameru s plným rozlišením 4K a vyměnitelnými objektivy.

S7 je větší sestrou modelu FS5, kamery, která s FS7 také sdílí výše jmenované vlastnosti, kromě možnosti natáčet ve 4K – FS5 má jen UHD. FS7 je dražší, ovšem posouvá záznam videa ještě dále pro více náročné uživatele. To se samozřejmě promítne i na možnostech natáčení a postprodukce.

Blackmagic Design SmartView 4K

SmartView 4K je první profesionální Ultra HD 15,6 palcový monitor se vstupy 12G-SDI kompatibilní prakticky se všemi SD, HD a Ultra HD standardy až do 2160p60. Navíc podporuje množství pokročilých funkcí (H/V zpoždění, zobrazení modré složky, 3D LUT tabulky atd.) a díky podpoře střídavého i stejnosměrného napájení (12V) jej lze použít stejně dobře ve studiu, jako na natáčecích lokacích.

Při monitorování SD, 720 HD nebo 1080 HD SDI zdrojů signálu je využíván integrovaný procesor Teranex s patentovanou technologií PixelMotion pro automatické odstranění pulsů a převzorkování videa do nativního Ultra HD rozlišení displeje. Výsledkem je vizuálně transparentní podání videa a změna jeho rozlišení bez nežádoucích artefaktů. Monitor je uzpůsoben k zabudování do přístrojových skříní výšky min. 6U a je vyroben z pevné ko-

vové slitiny. Na čelním panelu hostí ovládací prvky pro 3D LUT tabulky, H/V zpoždění, zobrazení modré složky pro kontrolu barevnosti a obrazového šumu, a také nastavitelné značky. Monitor disponuje často opomíjenou funkcí pro H/V zpoždění, která dovoluje inženýrům zobrazovat data a signál skrytý v horizontálních a vertikálních zatemňovacích intervalech signálu.

Cinema Open

FESTIVAL NEZÁVISLÝCH FILMŮ

www.cinemaopen.cz

Tomáš Burian

Na portále Unitedfilm v sekci Podcast naleznete neformální diskuze redaktora Tomáše Buriana na témata nezávislého filmu se zakladatelem Ondřejem Krejcarem, skautem a filmařem Lukášem Koláčkem a dánským tvůrcem a hercem Kimem Sønnderholmem (v angličtině).

Kim Sønnderholm

Co je Unitedfilm?

Lukáš Koláček

Ohlédnutí zpět v existenci Unitedfilm

Hlavní herec Na konci září Martin Sítek: Česká komerční tvorba upadá

Martin Sítek, jenž svoji první roli ztvárnil ve filmu Na konci září režisérů Milana Cyrone a Tomáše Uhera, se s námi podělil o své zkušenosti z natáčení nezávislého díla za omezených podmínek. Jak se mu povedlo vytvořit dobře zahranou a zapamatovatelnou postavu, jaké překážky musel i jako herec překonávat a co motivovalo celý tým vydržet pohromadě se dočtete v tomto rozhovoru.

Věřil jste tomu, že se v nezávislých podmínkách dá vytvořit takové historické kostýmní výpravné drama? Co se týče výpravy, by se za takový projekt rozhodně nemusela stydět ani Česká televize, souhlasíte?

Zpočátku jsem tomu nevěřil, po těch komediálních eskapádách, které jsme více pojímali jako srandu, ale po prvním dni natáčení jsem pochopil, že jde o něco naprosto jiného. Najednou jsem viděl, že s naprosto minimálními financemi, zkušenostmi a zázemím chtějí Tomáš s Milanem vytvořit něco unikátního. Jejich zapálení pro tu věc nás mnohé inspirovalo, já osobně jsem jim začal věřit, věřil jsem i v úspěch toho filmu samotného, když jsem viděl první obrázky v kameře Lukáše Masnera.

Podle toho jsem do role dal co nejvíc ze svého amatérského umu. Osobně jsem do té doby neměl vůbec žádné zkušenosti s tímto způsobem natáčení, takže jsem nemohl s ničím porovnávat. Ale souhlasím, že jsme vytvořili něco hodně kvalitního na to, jak „málo“ peněz to stálo a jaké jsme měli možnosti.

Pokračování na unitedfilm.cz

Herečka Štěpánka Fingerhutová: Mrzí mě, že nekomerční filmy nedostávají více prostoru

Asi každý, kdo viděl Barbelo, si ještě dlouho poté pamatoval výraz mladé nadané herečky, která ztvárnila v tomto vícevrstevném snímku jednu z hlavních rolí. Jak se k herectví Štěpánka Fingerhutová dostala, co pro ní profese znamená a jak se jí pracovalo s nezávislými tvůrci, tom nám prozradí následující řádky.

Můžete nám popsat, jak velký je dle vás rozdíl mezi profesionálními a neprofesionálními českými filmy? Jakou vidíte obecně úroveň

českého filmu v porovnání se světovou produkcí?

Rozdíl je většinou velký. Neprofesionální filmy se totiž často nechtějí vzdát velkých a náročných scén. Pokud se mi nějaký neprofesionální film líbil, šlo většinou o něco minimalistického s dobrou myšlenkou. Ideální podle mě je, když na neprofesionálním filmu lidé pracují bez platu, ale povede se na něj sehnat dost peněz, které se investují do dobré techniky, do dopravy atd. Hrála jsem ve dvou neprofesionálních filmech s česko-americkou produkcí a oba dva měly zmíněné skvěle zajištěné (taky získaly víc prostředků od školy). Několikrát se mi stalo, že jsme jako herci do filmu investovali své peníze a nikdy se nám nevrátily, to samé jsem viděla u maskérek, kterým neproplatili materiál. To by se stávat nemělo. Neprofesionální filmy jsou pro mě příležitostí jak rozšířit svůj showreel (video portfolio) a možnost jak nabrat další zkušenosti.

Miro Remo: Ve svých filmech jen lidi nabádám, aby více přemýšleli

Miro Remo je pozoruhodný tvůrce ze slovenského Ladce, kde se narodil v roce 1983. Vystudoval VŠMU a již více jak 10 let se věnuje dokumentární tvorbě. Píše si sám scénáře, stojí za kamerou a režiruje. Vybírá si zajímavá témata, která vyvolávají mezi diváky diskuze a kontroverzi.

Píšete si sám scénáře, stojíte za kamerou a režirujete. Je to váš styl, jak si chcete udržet vlastní uměleckou nezávislost a kontrolu, nebo si nerad necháváte do věcí mluvit a je to také otázka financí, takže i hodně ušetříte?

Ne všechny filmy si točím sám, většinou to vychází z povahy toho daného filmu, když je nutné zachovat intimní charakter při komunikaci. Velký štáb by mohl způsobit, že bychom se tak intimně k danému tématu nedostali. Někdy si to přeje i sám interpret toho filmu, někdy to vyplývá ze situace, kdy by hodně lidí ve štábu totálně zahlušilo ten prostor. Je to sice laicnější, to je pravda, ale zase děláte všechno. Myslím si, že když opravdu chcete, že ten film

natočíte i za třetinový rozpočet, takže ta moje multifunkčnost má i ten úsporný důvod. Nejsem ten typ, který by si všechny filmy chtěl natáčet sám a ani si nemyslím, že je to ideální cesta. Já to dělám také proto, že si tu kameru užívám.

Pokračování na UnitedFilm.cz

„Když opravdu chcete, film natočíte i za třetinový rozpočet“

Podle námětu scénáristy Markova natočil Jaroslav Červinka úspěšnou komedii

Znát Jaroslava Červinka můžete jako dokumentaristu, vedoucího kina, moderátora i hudebníka. Řadu let spolupracoval na Festivalu filmové a televizní komedie Novoměstský hrnec smíchu, pracoval v několika televizních štábech a ve svém soukromém studiu natočil desítky reportáže a propagačních spotů. Za sebou má úspěšný debut hrané nezávislé komedie, podle námětu úspěšného scénáristy Petra Markova v níž dal šanci novým hereckým tvářím.

Myslíš si, že filmy mimo hlavní české producenty a koproducenti televizí mají šanci na širší distribuci?

Mám dojem, že nynější doba tomu bohužel moc nesvědčí, což je velká škoda. Protože i mezi nezávislou tvorbou, ba i amatérskou se dost často najde mnoho povedených snímků, které by si určitě zasloužili větší pozornosti, než je jim v současné době věnováno. Čeští producenti většinou sází na jistotu a na slavná jména, což jinými slovy znamená, že sa-

hají neustále do stejných vod. A co se týká televizní tvorby, musím bohužel konstatovat, že kolikrát je již na zmiňovaných amatérských soutěžích větší kvalita promítaných snímků než těch, které nám nabízí naše české televizní stanice. Je to bohužel smutný obraz dnešních médií.

Nová vlna nezávislého filmu

KAREL COMA

*Takový pionýr nezávislého filmu, v tom nejlepší slova smyslu. V době, kdy český komerční film byl hodně uzavřený klub specifického členství, dokázal nemožné. Začal s filmem na vlastní triko, zcela odvážně, drze, bez školní průpravy – mít FAMU bývalo do té doby u nás téměř standardem a dopravoval se přes festivalově úspěšný kraťas až k celovečernímu debutu *Expert* s Kryštofem Hádkem. Malý český nezávislý sen. Jenže, ouha. Debut se stal zároveň prozatím i posledním filmem a na další projekty se nedaří najít prostředky. Jak je na tom Karel Coma dnes a co se mu odehrává v hlavě právě z jeho otevřené výpovědi zjistíme.*

Karle, pojďme na začátek vaší dráhy. Po střední škole jste odjel do Londýna na specifický filmový kurz od Kodaku. Jak jste se tam dostal a proč zrovna Velká Británie? Dodalo vám to na sebevědomí?

Po střední jsem natočil svůj první film *Honzík* – byla to parodie na tehdejší reklamní kampaň Telecomu a u diváků byl docela úspěšný. Studoval jsem k tomu jazykovku a bokem jsem programoval a k tomu učil na základních školách počítače. Barrandovské laboratoře tehdy rozšiřovaly postprodukční oddělení a kupovaly nový filmový snímač a konzoli pro barevné korekce, aby mohly nabízet full servis americkým produkcím, které tam tehdy točily. Já chtěl k filmu, chtěl jsem

“Kdo a na jakém základě by měl rozhodovat o tom, jestli dostanete, nebo nedostanete podporu? Kdo má ten patent na rozum?”

pochopit, jak se dělá, a netajil jsem se s tím ani na škole, kde jsem učil. Paradoxně jedna z učitelek byla tehdy ženou jednoho z tehdejších šéfů v laboratořích. Dostal jsem nabídku a opustil jsem dobře placenou práci programátora a nastoupil za 6 000 korun jako kolorista. Anglie byla tehdy jako skok v čase. Byl rok 1998 a všude se hovořilo o HDTV a o budoucnosti televize. Moji učitelé byli skvělí, ale já byl velmi skeptický ohledně toho, zdali film přežije v souboji s digitálním záznamem. Jenže o tom v Kodaku nechtěli ani slyšet, stále nám vnucovali S16mm kamery, které při použití jejich nových materiálů měly být pro HDTV víc než obstojné, což byla sice pravda, ale nikdo z nich neuvažoval o tom, že produkce chce hlavně ušetřit peníze a úspora při natáčení na digitál byla obrovská. Nebylo nic, co by mi na tom dodávalo nějaké extra sebevědomí – uvědomoval jsem si na každém kroku, jak jsme jako země pozadu, takže přestože to byla skvělá zkušenost, moje pocity z této exkurze byly smíšené.

Pokračování na
unitedfilm.cz

"FAMU je jistě skvělá na kontakty, ale moje zkušenost je taková, že praxe a pokora vás naučí nejvíc."

Do průmyslu se propasal příběhy

John Carpenter (1948) natočil svoje nejslavnější filmy na poli hororu a sci-fi v letech 70. a 80. letech minulého století. Mnohé se staly kultovými a inspirovaly mnoho dalších filmařů. Nejenže si psal scénáře a filmy režíroval, ale dělal si na nich i střih a komponoval hudbu. Jeho láska k filmu sahá až do jeho dětských let, kdy byl okouzlen nízkorozpočtovými horory, které se v 50. letech natáčely.

Řekněte nám něco o natáčení Halloweenu. Je pravda, že jste to zvládnul za 20 dní a stálo to jen 300 000?

Ano, je. Byla to zábava natáčet ten film, protože jsme neměli žádné ambice. Bylo mi tehdy 30 a byl jsem nejstarším člověkem ve štábu. Film měl špatné kritiky, ale k lidem se dostal šeptandou. Já o tom neměl ani ponětí, protože už tehdy jsem se věnoval natáčení Elvise. Pak se na place objevil chlapík jménem Bob Rehne z velkého studia a protože se obecně ví, že jediným důvodem, proč se někdo z velkých studií obtěžuje přijít, je to, že čichá zisk, uvědomil jsem si, že se něco děje. Dá se říct, že Halloween nastartoval moji kariéru.

Začal jste natáčením nízkorozpočtových filmů a později jste dostal na natáčení mnohem větší balík. Pořád jste se držel svých skromných natáčecích praktik, nebo jste si vydechnul, že už nemusíte škodlit každý dolar?

Když máte vyšší rozpočet, nemusíte se striktně držet u zdi a můžete víc experimentovat, což je skvělé. Víte, ale co je legrační, dělali jsme levné filmy a měli jsme dostat procenta ze zisku, ale když se přišlo na vyúčtování, studia nečekaně prohlásila, že film se nikdy do zisku nedostal. Opravdu nemohu uvěřit, jak to fungovalo. Když jsem natočil za tři miliony film *They live* (Oni žijí), studio mi pořád tvrdilo, že film nic nevydělal. To byla moje zkušenost s filmovým průmyslem, velká studia říkají, že film nikdy ziskový nebyl.

Pokračování na unitedfilm.cz

JOHN CARPENTER

„V Hollywoodu lidé touží po slávě, chtějí z toho vytěžit peníze a to není dobré“

“Budu vždy stát za svým názorem a budu se ho pokoušet prosadit”

Velmi mladý všestranný filmař, který s filmovou tvorbou začal už v prvním ročníku na gymnáziu. V roce 2015 natočil středometrážní výpravný hraný film, jehož premiéra se uskutečnila na Cinema Open, coby nejmladšího tvůrce v historii festivalu. Nedávno doslova překvapil středometrážním hraným filmem, podle odvážného námětu a se skvělým hereckým obsazením.

V 16 letech jste natočil řemeslně velmi kvalitní práci v podobě Pomsty. Zvládl jste ukočírovat kvalitní herce, zastat funkci velice profesionálně působící kamery a film i velmi dobře sestříhat. Učíte se za pochodu?

Je pravda, že jsem spíše samouk, občas se poradím s nějakým odborníkem, ale na většinu věcí si musím přijít sám. Jinak natáčím celkově asi už 7 let a po celou tu dobu sbírám učitě zkušenosti a poučení z minulých chyb.

Pokračování na unitedfilm.cz

FILIP ALEX SVOBODA

Velkým objevem se stal mladý tvůrce z Brna, Filip Alex Svoboda. Student brněnské Střední školy uměleckomanažerské ukázal ve svých filmech velký cit pro atmosférickou kameru. Mocně inspirovaný velkými vzory a s kvalitní technikou v zádech se dokázal vizuálně přiblížit na steč opravdovým mistrům. A jeho výsledek je o to cennější, neboť si po ošklivé nehodě z natáčení musel sáhnout na životní dno. Ránu osudu však překonal a nyní je opět plný životní energie a jako další talent v juniorském věku potvrzuje, že dnešní generace unikla z dogmatických mantinelů staré školy a pouští se za filmovým dobrodružstvím bez bázně a hany.

Jste už generace, která vyrostla na internetu, na You Tube. Jak moc vám internet pomáhá se učit zlepšovat v natáčení? Jaké máte vzory z tohoto světa?

You Tube mi pomohl ještě před střední, kdy jsem se podle tutoriálů učil stříhat atd. Teď už se učím z filmů, něco sem tam samozřejmě na YouTube vidím, ale moc na to nemám čas.

„Dostal jsem 25 000 voltů, po bezvládném pádu ze 3 metrů na hlavu jsem si zlomil krční obratel...“

Na Vimeu mám svého oblíbence jménem Solomon Lightlem, který má neskutečný vizuál. Mou největší inspirací je Wes Anderson a to především Grandhotel Budapešť. Z dalších filmů je to třeba Drive, Trainspotting, Taxikář, Requiem za sen, Suspiria, 451°Fahrenheita, Pod kůží...

Všimli jsme si, že jste se díky své zálibě ocitli i v nemocnici? Můžete nám přiblížit, co se stalo a jaký vliv to mělo na vaši tvorbu?

Měl jsem poměrně velký úraz, ale ne kvůli parkouru, nýbrž kvůli mé hlouposti či spíše nějakému zkratu v mozku. Točil jsem video pro přítelkyni...

Pokračování na unitedfilm.cz

Producent Lásky nebeské:

Britský producent Duncan Kenworthy se proslavil především divácky velmi úspěšnými filmy Lásky nebeská, Čtyři svatby a jeden pohřeb a Notting Hill. Obdržel 5x ocenění BAFTA a 3x ocenění EMMY a rovněž byl nominován na Oscara. Byl vzácným hostem na Febiofestu a svoji první návštěvu Prahy si užíval. I přes svůj úspěch však zůstal skromným realistou a rozhovor s ním byl příjemný a zajímavý.

Stal jste se producentem proto, že Vám to připadalo zajímavější, než třeba režie, anebo rád pracujete s penězi?

Když jsem byl na univerzitě, tak jsem režíroval filmy a ještě dnes se mě lidé ptají: „Proč nerežuruješ?“. Mám na to dvě odpovědi, jedna je pravdivá a druhá moc ne. Pravda je taková, že moc rád produkuji, protože mám rád všechno pod kontrolou a mám rád mít všechno na starost. Když jste režisérem, neznamená to, že jste pánem na place, jste více méně jen obyčejná loutka a musíte dělat, co vám producent

řekne. Každý musí poslouchat producenta. Druhá odpověď je taková, že když teď produkuji, nikdy bych již nemohl režírovat, protože když se umělecky zaháčkují v nějakém projektu s nějakým režisérem, tak se mě ptá: „Proč si to tedy nenatočíš sám?“, na což mu odpovím: „Ne, díky, já ti chci jen pomoci natočit tvůj nejlepší film“.

Abych k vám byl úplně upřímný, myslím, že dokážu dostat z režiséra to nejlepší. V posledních deseti týdnech jsem s jedním z nich seděl ve střížně každý den a dokončovali jsme náš spo-

„Když jste režisérem, neznamená to, že jste pánem na place, jste více méně jen obyčejná loutka a musíte dělat, co vám producent řekne“

DUNCAN KENWORTHY

Režisér je jen obyčejná loutka

lečný film. Souhlasili jsme spolu a hádali se a on se mě vždycky zeptal: „ Jak to, že když se hádáme, vždycky vyhraješ?“

Je to zajímavý element, že film vlastně dělají tři lidé, autor předlohy, režisér a producent. Je důležité, aby všichni tři měli stejná práva a stejnou moc a tak byla stabilita filmu vyvážená. Pokud se jeden přidá na stranu někoho jiného, dopadne to špatně. Já osobně nepocházím z žádných finančních kruhů a musel jsem se o penězích něco naučit. Nemohl bych dělat film bez koproducenta, který ví, kolik komu má zaplatit, jak je na tom štáb atd. Já to vím, ale nebaví mě to. Já jako nezávislý producent musím získat peníze. Víím, že jsem v tom dobrý a víím, že umím spojit dvě složky dohromady, lidi od filmu a lidi od finančních zdrojů. Jsem to já, kdo rozhoduje o tom, na co se peníze vydávají a za co se utratí, co je důležité a co ne. Mám na

stole nekonečný seznam položek, které by se měly zaplatit, ale já mám ve své hlavě jasnou představu o filmu a tak víím, co je pravdu potřebné a co je zbytečné.

Platí tedy i pro producenty rčení, že je tak dobrý jako jeho poslední film?

Pokud má režisér úspěšnou kariéru a nepovede se mu jeden film, dostane druhou šanci. Pokud pokazí i druhý film, už se má za to, že to s ním jde z kopce a šance se mu snižují. Stává se, že znovu nastartuje svoji kariéru, v Hollywoodu jsou takové případy, ale jak jsem již řekl, lidé jsou dnes moc lakomí, úzkoprsí a otrlí. Nezajímá je, kdo jste a co jste již dokázal, ukažte jim scénář, pro jaké publikum je určený, kdo tam bude hrát a kolik na to chcete a pak si to teprve rozmyslí.

Pokračování na
unitedfilm.cz

RECENZE

Lesapán

Jan Jálek

Soukupův *Lesapán* je v kontextu českého nezávislého filmu výjimečně suverénním dílem, které jen dokládá sílu mladých českých tvůrců na poli střední metráže (stejně jako třeba studentský *Furiant Ondřeje Hudečka*). Mezi autorským naplněním minutáže středometrážního a celovečerního filmu je ovšem obrovský rozdíl, což naplno pocítili tvůrci „nové nové vlny“, jejichž celovečerní studentské debuty nepostrádaly autorskou odvalu, ale chyběla jim konzistence a schopnost udržet film pohromadě v rámci celé stopáže (jako příklady zde můžeme zmínit *Prach Víta Zapletala*, *Cestu do Říma Tomasze Mielnika* nebo *Davida režiséra Jana Těšitele*). Natočení (a ideálně distribuční uvedení) celovečerního filmu (ať už pod křídly FAMU nebo jiné filmové školy či v rámci soukromé produkce) představuje překročení Rubikonu pro drtivou většinu mladých tvůrců, přičemž základním předpokladem pro uskutečnění toho-

to klíčového kroku je zvládnutí krátkého a následně středometrážního formátu.

Oproti výše jmenovaným tvůrcům zaštitěným alma mater pražské FAMU se Pavel Soukup vydal poněkud odlišnou cestou. Jako syn legendárního dabéra Pavla Soukupa měl již od dětství přístup k množství VHS, které jednoznačně určily jeho další tvůrčí cestu. Studium animace na UMPUM pak vytvořilo prostor pro estetické doplnění jeho režisérské profílace zaměřené na „pokleslé“ a v českém filmovém světě extrémně málo vytěžované žánry hororu. Kromě ojedinělých mainstreamových pokusů, které zůstávají na půli cesty (*Polednice*) se českému hororu v současné době nejlépe daří právě v rámci nezávislého filmu, kde vyrůstají a pomalu se etablojí tvůrci schopní postupně zvládnout zmíněnou výzvu celovečerní stopáže a následně se posunout ke spolupráci s prestižními mainstreamovými

subjekty – jako příklad můžeme zmínit příběh *Andyho Fehu*, který se přes první krátkometrážní a středometrážní (*Andyho film*) amatérské pokusy dostal k regulárnímu celovečernímu filmu s oficiální distribucí (*Nenasytá Tiffany*) a následně ke spolupráci se *stream.cz*.

Lesapán je projekt vznikající jako striktně nezávislý film, přesto jsou všechny základní fáze jeho vzniku na velmi profesionální úrovni – ať už se jedná o preprodukční práce, produkci, natáčení a následně i samotný celek filmu a jeho uměleckou hodnotu.

Z hlediska produkční fáze, která byla zaštitěna Jakubem Košťálem, činným v projektu iShorts, je nutné zmínit crowdfundingo-

diváci bychom rádi viděli ještě více scén a detailů, dostali se ještě blíže k postavám. Ale jestli je Koubkův scénář něčím fascinují-

stavou Hejkala je maska, která působí velmi profesionálně a tím pádem nepříznakově, přirozeně. Tvůrci spolupracovali s renomovanou firmou FX Creator a výsledkem je jedna z nejsložitějších a nejkompexnějších masek v českém filmu vůbec. Prvek, na kterém mohl celý projekt ztroskotat, se díky komplexní mravenčí práci naopak ukázal jako jedna z nejsilnějších stránek filmu a další oblast, ve které se Lesapán nejen vyrovnává české mainstreamové produkci, ale dokonce ji překonává. Lesapán je film, který svoji prostou existencí ukazuje sílu kompaktního reži-

Nezávislý film Lesapán překonává český mainstream

vou kampaň na známé platformě Hithit, díky které se mezi fanoušky (ať už žánru nebo Soukupa) vybralo téměř 100 000 Kč, což už je částka, jejíž vložení se zásadně obtiskne do úrovně a looku celého filmu. Dalším základním stavebním prvkem Lesapána je scénář, pod kterým je podepsán další „iShorts guy“, Petr Koubek. Inteligentní a sevřený scénář suverénně čerpá z klasických domácích předobrazů (především z poetiky díla Karla Jaromíra Erbena), velmi zdařile využívá aluze na jiné filmy (Lesní duch Sama Raimiho, Faunův labyrint Guillerma del Tor), ale zároveň zůstává od začátku do konce kompaktní a originální. Zatímco v profesionálním českém hraném filmu vládne rozplizlost a dogma scénaristického nastavování, Lesapán působí opačným dojmem – jako

cí, je to umění pomlka, prázdných míst a dramatické zkratky. A právě toto umění podprahově dotváří specifickou atmosféru tohoto filmu, vzbuzuje naši diváckou aktivitu a identifikaci s příběhem a postavami.

Zásadním prvkem pro diváckou (ne)identifikaci s ústřední po-

sérského vyjádření ve středometrážním formátu a který dokládá, že je možné mimo klasický systém podpory-produkce-distribuce natočit film, který patří k tomu nejlepšímu, co v daném teritoriu za kalendářní rok vznikne.

Jan Jílek (AČFK, LFŠ)

90%

Když se chce, tak to jde, dalo by se říci na adresu Pavla Soukupa mladšího, který má ty nejlepší předpoklady proto, stát se zajímavou personou českého žánrového filmu. Přestože nestuduje vyložene filmovou školu, pouští se v tandemu se svým nejlepším kamarádem Jakubem Košťálem do projektů, které jim můžou závidět právě na filmových školách i v komerční sféře. I proto získali jako první cenu nezávislého filmu roku. Za snímek Lesapán.

Zastáváte názor, že jedině komerční film může být dobrý? Jaký máte názor na nezávislý film a filmaře, kteří se filmem primárně neživí a dokáží dělat zajímavou tvorbu?

Ne, nezastávám. Existuje spousta dobrých nezávislých filmů. Jestli ale dobrý znamená úspěšný a smysluplný, to je jiná kauza. Komerční film může (ale nemusí) uživit svoje tvůrce a kromě zaplacení účtu třeba i poskytnout prostředky pro další natáčení, třeba i méně podbíživé nebo nezatežkané produkty tolika sponzorů a podobně. Nezávislá produkce je spíš takový koníček než regulérní živobytí, obzvláště v momentě, kdy riskuje s divácky nejistým a realizačně náročným filmem. Zvláštní kapitola je amatérský film, ryze fanouškovská, neplacená a nezodpovědná záležitost, kde žánrové tendence silně pulzují, ale bohužel v drtivé většině případů nadšení přebijí řemeslo a tak se na ně nedá moc odvolávat.

Jak si podle vás stojí podmínky v českém filmu. Mění se časy k lepším, kdy nebude abnormální natočit v Čechách žánrový film?

Nevím. To je asi otázka na někoho, kdo dělá v Čechách filmy s regulérní stopáží, já dělám zatím jen kraťasy a ty jsou specifické sami o sobě. Krátký film je obecně těžké dostat do širšího diváckého povědomí coby nepodřadnou filmovou disciplínu, která má své místo i mimo akademický a festivalový prostor. Situace v Čechách je taková, že pokud nevyhrajete nějakou honorovanou cenu, nebo si váš kraťas za pár kaček nekoupí nějaký kinodistributor či televize, tak se vynaložené úsilí a ani peníze nikdy tvůrcům nevrátí, a proto se logicky na něj i špatně shání. Zvláště bez studentského statusu. A tak jde především o tréninkový či „teaserový“ - ochutnávkový formát, který má zlákat filmové a reklamní producenty k pracovní nabídce.

“Krátký film je obecně těžké dostat do širšího diváckého povědomí.”

VÍTĚZ

CENA
NEZÁVISLÉHO FILMU
VORTEX
2016

PAVEL SOUKUP

Kurt van der Basch: Storyboarding je důležitý i pro kalkulaci rozpočtu

Storyboardista holandského původu žijící v Praze, Kurt van der Basch, kreslil storyboardy k filmům Atlas mraků, Star Wars. Protože jsme nikdy s nikým od jeho profese nemluvili, připadalo nám dobré položit mu několik otázek.

Co vás vedlo k tomu, že jste se přestěhoval z Kanady do Prahy a co jste dělal předtím ve své domovině?

Z Nova Scotia jsem se do Prahy přestěhoval v roce 1999, abych tady učil angličtinu. Doma jsem studoval hru na piano na Acadia University.

Jak jste se dostal k malování storyboardů?

Začal jsem pracovat na Barrandově jako asistent v kanceláři a pak se přesunul do pozice produkční ilustrátor. Po několika letech mě jedna produkce oslovila a požádala, zda bych pro ně neudělal storyboarding. Pak se režisér Liev Schreiber rozhodl dát mi šanci a pracoval jsem pro něj na filmu Everything is Illuminated.

Kreslíte tužkou. Je to stále přijatelné v éře moderní technologie nebo to všechno musíte stejně skenovat? Když uděláte storyboardy, je to váš majetek nebo patří režisérovi?

Je nás spousta storyboardistů, kteří pořád kreslí tužkou, ale také mnozí používají Wacom Cintiq, kde mohou kreslit digitálně přímo na obrazovku. Většinou podepisujeme smlouvy, že veškerý materiál, který nakreslíme, patří produkci, ale studia v mnoha případech umělcům dovolí, aby používali několik vzorků ve svém portfoliu.

Pokračování na unitedfilm.cz

I v Irsku se zvedla vlna nezávislého filmu, potvrzuje Frank Berry

Na Zlínském filmovém festivalu představil Frank Berry spolu se svým kameramanem a hlavní představitelkou svůj nový film „I used to live here“, který se zabývá tématem sebevražd. Film nezustal bez odezvy a rozvířil v Irsku řadu diskuzí. Nás ale zaujal i samotný přístup, jaký Frank k natáčení filmu měl, a tak jsme jej požádali o rozhovor.

Jaké byly a jsou možnosti pro mladé režiséry v Irsku? Máte nějaké umělecké školy v Dublinu či jinde, nebo musíte odejít do Británie?

V Irsku je ke studiu filmu hodně možností. A to jak v akademické, tak praktické části. Většina univerzit má filmová oddělení. Máme rovněž Národní filmovou a televizní školu a mnoho stupňů, které zahrnují výrobu filmu. Jsou tu i vzdělávací kurzy, které razí cestu k dalším stupňům filmového vzdělání.

Jaká je platforma pro nezávislý film v Irsku, nějaké festivaly nebo setkání, kde se vyměňují zkušenosti, promítají filmy a mluví o cestách jejich distribuce?

Tato scéna je v Irsku velmi aktivní a vzrušující. Jak jsem se již zmínil, máme tady festivaly, kde se každý s každým setkává pravidelně a dále tu máme různé akce, které pořádá Irish Film Board. Kromě toho zde máme ještě další organizace jako je třeba Screen Directors Guild of Ireland, The Irish Film and Television Academy, Screen Producers of Ireland nebo Irish Film Institute, která pravidelně pořádají různé akce spojené s promítáním filmů.

Je pro Vás obtížné dostat svůj film k širšímu publiku v kinech?

Ano, je to velmi obtížné pro podobný druh filmů. Naštěstí jsme s naším filmem měli dobrého spojence ve Wildcard Distribution, který film vydal v Irsku. Oba moje filmy byly natočeny bez výrobního rozpočtu a oběma se dostalo promítání zde v kinech. Tomu prvněmu pomohl přímý distribuční fond Irish Film Board.

Pokračování na unitedfilm.cz

Nová vlna nezávislého filmu

JAROSLAV BERAN

“Umělecká filmová nezávislost je pro mě to, když děláte film tak, jak ho cítíte a nejste omezení žádnými mantinely. A určitě stojí si za tím stát.”

**“Uvítal bych
větší podporu
nezávislého filmu
a jeho propagaci.”**

Všestranný chlapec z malé obce s velkými ambicemi. Od útlého věku maluje, píše a důsledně se tak připravuje na dráhu filmového režiséra. K filmování strhl i další lidi kolem sebe a dokázali si společně postavit vlastní ateliér, vybavit filmařskou technikou i fundusem. A že jejich snahy nejsou marné, svědčí fakt, že třikrát po sobě stál Jaroslav Beran na stupních vítězů v celostátní filmové soutěži. Bezpochyby patří k nadějším českého nezávislého filmu, přestože si vybral cestu jistoty přes filmovou školu, kterou nyní studuje.

Dokazujete vysokých výsledků už bez vysoké filmové školy. Nemáte obavy, že vám „česká filmová škola“ nadefinuje požadované mantinely a poupraví vkus?

Ano z toho mám také určité obavy, ale pořád si myslím, že v tomhle oboru je u nás vysoká škola důležitá. Samozřejmě talent vám to nedá, ale usnadní vám to cestu v budoucí filmařské dráze. Záleží, do jaké míry váš umělecký vkus škola ovlivní, ale stejně ten autorský podpis tam do určité míry zůstane. No, uvidíme. I vaše filmy, které se na internetu zveřejnily, podtrhují smutný fakt, že celkově nezávislé filmy špatně hledají své diváky.

Chtělo by se skoro říci, že v kurzu jsou jen blogeři a jūtůbeři. Čím to podle vás je? Chybí nám tu centralizovaný kanál, podpora, která by přitáhla více diváků?

Podle mě to je dobou. Dnes youtubeři převzali sledovanost všeho ostatního. Každopádně You Tube je na taková videa stavěný. Kanál, který by však shromažďoval filmovou tvorbu, nikde moc není. Otázkou je, jestli by se uchytil. Ale nemá cenu proti tomu bojovat, lepší je jít s dobou a používat například zmíněný You Tube jako propagaci. My na You Tube dáváme různé vlogy z natáčení atp. Určitě se dá vhodně využít.

Kameraman Star Wars: Technologie pouze dělá práci snadnější, ale nenahrazuje vaše umělecké schopnosti

Špičkový britský kameraman Peter Suschitsky pracuje ve filmu již půl století. Spolupracoval s celou řadou světových režisérů, ale největší úspěchy a potěšení mu přináší spolupráce s Davidem Cronebergem, se kterým natočil již jedenáct filmů. Laskavý pětasedmdesátník přijel jako host na Febiofest, kde si převzal hlavní cenu za přínos pro světovou kinematografii. Je hezké, že přestože pracuje se špičkovou technikou a s velkými štáby, záleží mu hlavně na tom lidském prvku, který je ve filmu čím dál častěji opomíjen.

Co Vás přivedlo na myšlenku dát se k filmu? Měl jste nějaký dětský vzor, kterému jste se chtěl vyrovnat?

Začal jsem chodit do kina, když mi bylo 15 let a od té doby viděl spoustu skvělých filmů a byl jsem posedlý Bergmanem nebo Fellinim.

Jaké to je pro Vás jako pro kameramana točit tak tematicky rozdílné filmy, jako jsou Mars útočí, Hvězdné války nebo Cosmopolis?

To je právě ta radost, kterou mi práce přináší. Já nechci být diváky zaškatulkovaný a točit

pořád to samé. Je velice jednoduché, když dostanete nálepku jako někdo, kdo umí horory nebo komedie, nebo sci-fi filmy. A já chci točit všechny druhy filmů, tedy kromě hororů.

Pracoval jste s Tomem Hanksem a Tomem Cruisem na filmu Fallen Angels. Jaké to pro Vás bylo pracovat s herci, kteří nikdy nerezírovali? Zeptali se Vás na názor a požádali o radu, nebo byli odhodlaní to dokázat sami?

Byly to práce pro televizi a já jsem doufal, že to tady u vás nikdo neuvidí. Už jsem na to skoro zapomněl, ne že by to byl nějaký propadák, ale nebyla to nejlepší věc, na které jsem pracoval. Nezapomněl jsem však na spolupráci s Tomem Hanksem a Tomem Cruisem, protože byli velice profesionální a věděli, co chtějí. Cruise pak nikdy nic nerezíroval, Hanks myslím, že jednou.

Natočil jste i reklamy. Je to odlišná práce od točení filmu a baví Vás to z profesního hlediska stejně?

Mám rád natáčení reklam, i když upřímně raději točím dobrý film než reklamu. Nicméně točení reklam, to je něco jiného a prohlubuje a osvětluje to moje kameramanské dovednosti. Natáčení reklam trvá několik hodin nebo dnů, na rozdíl od filmu, kde to trvá několik měsíců, takže nemusím si zatěžkávat hlavu nějakými dlouhými přípravami. Jsou hodně kontrastní a většinou mají i velký rozpočet, které mi umožní, abych zkusil nové technické hračky. Myslím, že natáčení reklam je daleko těžší pro režiséra, který musí potěšit různé skupiny lidí od klientů po zadavatele a sponzory, zatímco já musím potěšit jen režiséra a ještě se při tom mohu něco naučit. Je to zábava, díky tomu a finančnímu ohodnocení nemusím brát každý film, který mi nabídne.

PETER SUSCHITSKY

„Ve studiu začínáte od nuly a musíte zde vytvořit podle svých představ úplně jiný svět, takže to je velmi vzrušující“

TO United Film

Peter Suschitsky

UHER Z MILAN

*Narozdíl od zahraničních produkcí není v Čechách obvyklé, aby se režie zmocnili hned dva lidé. Dvojici Milan Cyroň - Tomáš Uher se to však daří, a to se skvělými výsledky. Jak vznikl jejich film *Na konci září*, který vyhrál cenu Vortex za nejlepší scénář a jaké jsou jejich další plány se dočtete v našem rozhovoru.*

Jak vznikl nápad natočit dobový film pojednávající o událostech v Československu z let 1936 – 1949?

TU: Jednalo se o námět v základu již několik let starý. Fascinovala nás představa čekání na válku, nejistý stav před vypuknutím boje, kdy jsou muži ve zbrani izolováni od většiny informací. Původní podoba filmu ale měla být výrazně jiná, příběh byl založen na představě zapomenutých vojáků, což se ale ukázalo jako nemožné. Nicméně obraz člověka ztraceného ve válce ve filmu zůstal, jenom získal na metaforičnosti.

„Je potřeba počítat s dávkou nedůvěry“

Můžete nás seznámit s postupem vaší práce producentů, při hledání prostředků na nezávislý, nekomerční film, který nepůjde do široké distribuce? Co to všechno obnáší a jaké jsou s tím spojené problémy?

MC: Zpočátku jsme vše platili z vlastní kapsy, ale tento způsob financování se stal neudržitelným, a tak jsme u „Na konci září“ zkusili jít cestou crowdfundingové kampaně. U právě připravovaného projektu kromě toho oslovujeme i firmy. Dokonce jsme podali jednu žádost na státní fond kinematografie. Ovšem navzdory třetímu nejlepšímu obsahovému hodnocení jsme neobdrželi dostatečný počet bodů pro udělení dotace – ztratili jsme body v kategoriích typu „kredit žadatele“ apod. Je tedy třeba počítat s jistou dávkou nedůvěry ze strany státních fondů i nadací.

C I M R

TOMÁŠ

Pokračování na
unitedfilm.cz

www.unitedfilm.cz

Svůj první film, dokument o Menzelovi, natočil klavírní virtuóz

Na Filmovém festivalu ve Zlíně slavil svoji premiéru dokumentární film o našem významném a oscarovém režisérovi, Jiřím Menzelovi s názvem *Komedie není legrace*. V téměř 80. minutách mapuje režisérovu kariéru od prvních kroků za kamerou v 60. letech, přes získání Oscara za film *Ostře sledované vlaky*, zahraniční divadelní angažmá, účinkování v Činoherním klubu

peníze hraním, ale on chce dělat i něco, co jej naplňuje a dává radost i jiným, proto pořádá hudební festival Bohuslava Martinů v Basileji a na radu kamaráda, klavíristy, se zakousl i do filmové režie dokumentu o Jiřím Menzelovi. Pan Kolinsky je velice příjemný a skromný člověk, který působí spíše plachým dojmem a tak i při rozhovoru mluvil více o osobě pana Menzela, než o sobě.

Jak se stane, že si klavírní virtuos natočí film o světovém režisérovi? Umělecká výzva nebo pošetilý sen?

V Basileji organizují mezinárodní festival Martinu Festtage, kde jeden den věnujeme i filmu. A před několika lety jsme pozvali jako hosta Jiřího Menzela a promítli jeho rané filmy. Byl to moc příjemný večer, hezky jsme si povídali. Tak nějak jsme si padli do oka, strávili jsme spolu hodně času a spřátelili se. Víte, pro mě je pan Menzel velkou inspirací, a co mě inspiruje, mě dělá i šťastným a nadšeným. Proto, když mi kamarád navrhl, ať o něm natočím dokument, neváhal jsem a pustil se do práce, přestože jsem netušil, co to všechno bude obnášet. Ale právě to ryzí nadšení mě dodávalo sílu.

Pokračování na unitedfilm.cz

až po práci v současné době. Obsahuje řadu zajímavých archivních záběrů a také výpovědi mnoha zahraničních tvůrců. Na celém projektu je nejzajímavější to, že tuto poctu natočil klavírní virtuóz Robert Kolinsky, jehož rodiče po 68. roce emigrovali do Švýcarska, kde se on v 1970 narodil. Nemá žádné filmové zkušenosti ani vzdělání, ale zato má odhodlání a nadšení. Mohl by jezdit po světě a vydělávat velké

„Chtěl jsem ukázat, že se dá něco udělat jen z prostého nadšení, ne pro peníze nebo pro umělecké ambice“

Producent Pancho Kohner varuje před Hollywoodem

Příjmení Kohner je v Hollywoodu pojmem již od počátků druhé světové války. Tehdy sem přijel Žid narozený v českých Teplících Paul Kohner se svojí manželkou, mexickou herečkou Lupitou Tovar. Založil si zde agenturu a jako agent zastupoval mnohé veličiny kulturního života, ať to byl spisovatel Bob Traven, režisér Billy Wilder, John Huston nebo Ingmar Bergman. Přestože Paul Kohner již zemřel, jeho agentura stále funguje. Jeho syn Pancho, narozený 7. 1. 1939, kráčí směle ve šlépějích svého otce. Založil si produkční firmu Capricorn Productions, píše scénáře a má za sebou i režijní počín, film Most v džungli z roku 1971.

Hodně lidí si myslí, že film je exotika, cestování po světě, setkání s hvězdami. Jak to vidíte Vy?

Filmování je velice nejistý způsob obživy. Kdykoliv jsem filmoval třeba v Coloradu nebo ve Švýcarsku a pronajali jsme si místní lidi, většinou byli filmem uhranuti, dali výpověď ve své práci (hotelové recepční, servírky a dokonce i místní policisté) a odjeli za námi do Hollywoodu, aby se věnovali filmu. Myslím, že neudělali dobře. Mezi projekty, kdy jsem já a moji přátelé byli bez práce a velmi pesimističtí ohledně natáčení dalšího filmu, tak jsme uvažovali o kuřecí farmě jako lepší alternativě vydělávání peněz. Ale potom dostal film zelenou a my jsme zase natáčeli a zapomněli na všechny těžké chvíle, které jsme mezitím měli. Filmování je pro každého druhé zaměstnání a jen velmi málo

lidí vydělá peníze a ještě méně je schopno si našetřit do důchodu. Na druhé straně je to také legrace když se natáčí a moje motto je „Život je nejistý, proč nesníst zá-kusek nejdříve“. Je velmi uspokojující, že dneska se pracuje s digitálními kamerami a náklady jsou jen zlomek proti tomu, co bývaly. A člověk se může učit a pilovat svoji dovednost s digitální kamerou. Někteří lidé tak začínají a natočí krátký film, pak získají zkušenosti a jistotu a přejdou na hraný film, divadlo nebo televizi.

Pokračování na unitedfilm.cz

„Dnešní studia jsou řízena účetními a právníky, kterým jde jen o zisk, zisk, zisk. Studia jsou již dlouhá léta korporace s žádnou morálkou, dříve ji mělo aspoň staré United Artists.“

Nezajímejte se o film, starejte se o život,

Ikona amerického nezávislého filmu Abel Ferrara byl letošním hostem Febiofestu. Zde uvedl své filmy Vítejte v New Yorku, Pasolini, Anděl pomsty, Hledání otce Pia a Poručík.

Miloš Forman jednou prohlásil, že umělecká svoboda v USA je poněkud omezená. Jak se na to díváte Vy?

Umělecká svoboda v Americe je veskrze nulová. On si vybudoval svoji vlastní svobodu, ale já jsem se raději přestěhoval do Říma a točím v Evropě, kde si režiséři více váží. Americký filmový průmysl je velký, ale naštěstí díky současné technologii si mohou lidé natočit film i na mobil a dát to na YouTube, takže se nemusí stát součástí toho velkého mechanismu. Hollywood je řízen obchodníky a je to podobná situace, jakou máme v Bílém domě. Respekt k režisérům a autorům není určitě zakódován v DNA amerického filmového průmyslu.

Vaše první filmy jsou často provokativní, mají v sobě spoustu drog, sexu a násilí. Je to patrně realita života v Bronxu. Byly by ty filmy jiné, kdybyste žil v jiném prostředí, třeba na Floridě nebo v San Franciscu?

Filmy většinou vycházejí z prostředí a tohle byla součást života na Manhattanu. Na konci 70. a začátku 80. let to bylo plné cracku, byl to plný život bez nějakého zbytečného oddělování.

Vy jste sám byl závislý na alkoholu a drogách. Myslíte si, že Vás to zabrzdilo a dnes byste byl mnohem dál?

Já jsem měl odlišný vztah k alkoholu a drogám. Osobně jsem neviděl nikoho, komu by užívání drog prospělo. Nemyslím si, že mě užívání nějak změnilo, já jsem pořád já a moje filmy jsou pořád moje filmy. Alkohol a drogy změnily lidi kolem mě, a změnily moji schopnost se s lidmi spojit.

Jsou drogy pro umělce destruktivní nebo kreativní?

Jsou destruktivním způsobem, kterého si ani nevšimnete.

Pokračování na unitedfilm.cz

který právě točíte,
který právě žijete

ABEL FERRARA

„Měl jsem možnost být ve velkém studiu a vidět jak funguje celý ten systém výroby filmu, což bylo od nezávislého filmu, velmi, velmi rozdílné“

“Původní filmaři v začátcích taky neměli vzdělání z filmových škol. Jsou snad kvůli tomu filmy tvůrců jakými byli například Charlie Chaplin, Federico Fellini nebo náš Juraj Herz špatné?”

Lukáš Koláček, mladý umělec z Vyškova se dostal k filmu i díky své lásce k psaní poezie. Nešel s proudem, nevystudoval filmovou školu, přesto shromáždil štáb, finanční prostředky a natočil nezapomenutelný lyrický film na předlohu básní Karla Hynka Máchy. Marinka doslova oblétla republiku, všude sklízela vavříny a všichni volali po jejím zpřístupnění širšímu publiku. To se prozatím ještě nepovedlo, ale Lukášův mimořádný cit objevil českému filmu novou talentovanou tvář, která mu dluh splatila hlavní roli právě v onom snímku. Přijměte rozhovor s dalším zástupcem nové vlny českého nezávislého filmu. Odvážným zástupcem, který má co říct, který přesně ví, kde český nezávislý film tlačí bota a měl by proto i řešení.

Jak ty chápeš pojem český nezávislý film? Jak by jsi se sám charakterizoval?

Český nezávislý film chápu jako film, který stojí mimo hlavní proudy, není podporován z fondu pro kinematografii a tvůrci jej vytváří sami tzv. na koleně. Napišeme si scénář, obsadíme herce, seženeme si techniku a film si natočíme sami a pokusíme se dostat ho do distribuce, nejsme svázáni žádným diktátem sponzora a nemusíme se trápit product placementem. Jenže v našich končinách prostě nezávislý film moc mít nemůžeme, protože ony i ty obsahově a technicky dobré filmy jsou ve své podstatě udělané za pár korun na koleně a za peníze tvůrců, jako například Osmdesát dopisů Václava Kadrnky.

“Objevil jsem čistý,
neposkvrněný drahokam,
který jsem se snažil
vybrousit k dokonalosti”

LUKÁŠ
KOLÁČEK

Stanley Kubrick

Britský režisér Stanley Kubrick je považován za jednoho z nejpозорhodnějších filmových tvůrců všech dob. Někteří dokonce tvrdí, že filmová historie se dělí na dvě období, PŘED Kubrickem a PO Kubrickovi.

Byl perfekcionalista, excentrický, výstřední, tajemný až podivný. Byl uzavřený, vyhýbal se publicitě a strážil si své soukromí. Říká se, že se narodil, aby posouval hranice. Boural konvence, překračoval dané hranice a podstupoval velká rizika, ale svoje kroky měl dopředu dobře promyšlené. Jeho filmy měli strhující děj, který šel rychle kupředu.

Narodil se v New Yorku roku 1928, ve škole ho to nebavilo a úkoly opisoval od kamaráda. Již od dětství byl jiný než ostatní a spolužáci jej považovali za zženštilého. Otec, lékař, jej naučil hrát šachy, ve kterých se stal skvělým hráčem a stále u sebe nosil knihu a četl. Matku mu říkala, že není nic, co by v životě nedokázal a plně jej podporovala. Ve třinácti letech dostal fotoaparát, a protože doma měli temnou komoru, trávil zde dlouhé chvíle se svým otcem a naučil se nejen fotky vyvolávat, ale i precizně pracovat se světlem, což pak zúročil ve svých mnohých filmech. Pracoval jako redaktor školního časopisu, pro který fotil a hledal příběhy, které podněcovaly jeho představivost. Proslavil se fotografií stánkaře truchlícího nad smrtí presidenta Roosevelta. Zachytil na ni tvář člověka, který vypadal jako při konci světa. Prodal ji v 16 letech do časopisu Look, kam po maturitě nastoupil jako fotograf. Pořídil pro tento časopis tisíce snímků, na kterých se hodně naučil experimentovat a získal při tom cenné zkušenosti, které potom bohatě využil při filmování. Často fotil z prostředí boxu a ve sportu také našel námět pro svůj první film Den zápasu (Day of the fight), který natočil v roce 1950. Bylo to o boxerovi Walter Cartierovi a natáčel jej na dvě kamery. Aby se mohl věnovat natáčení filmu, dal v redakci Look výpověď a už jen filmoval. Dalších několik let se živil točením krátkých, dokumentárních filmů a hraním šachu za

peníze. V roce 1953 si jeho otec vybral životní pojistku a dal synovi peníze na natočení filmu Strach a touha (Fear and desire). Byl to jeho první hraný film a o hraní a režirování nevěděl nic. Byl filmem úplně pohlcen a věděl, co chce, i když na to neměl vzdělání. Film poté vyřadil z oběhu, ale díky němu sehnal peníze na další film Polibek zabijáka (Killer's kiss), který natočil v roce 1955 a který také odhalil jeho schopnost pohrávat si se světlem. Když peníze došly, přerušil natáčení a šel se postavit do fronty na podporu v nezaměstnanosti, která tehdy činila třicet dolarů týdně. Po uvedení tohoto snímku upoutal pozornost Jamese Harrice, což byl producent s dobrými známostmi, a tak spolu založili firmu Harric/Kubrick Pictures.

Pokračování na
unitedfilm.cz

Nejlepší způsob, jak
se naučit dělat film,
je jeden natočit

Stanley Kubrick

R A D E K H O C H M A N

Představujeme další všestrannou osobnost, která se řadí mezi novou českou tvůrčí vlnu v oblasti nezávislého filmu. Stejně jako větší, i Radek Hochman sní o svém velkém filmu, v kterém by uplatnil svou kreativitu a pohled na látku. Ví, že v tuzemských podmínkách nemá autorský filmař, který zrovna nechce zastavit svou nemovitost a zářiskovat komerčním filmem, zrovna mnoho důvodů k radosti. I jeho příklad ukazuje, že filmový projekt nemu-

sí být hned chápán jako podnikatelský záměr, že může být vytvořen zcela svobodně, profesionálně a nekomerčně. V rozsáhlém zajímavém interview se dozvíte nejen jak hradecký filmař začínal, jaký široký záprah ovládá ale i jak se mu spolupracovalo s Kryštofem Hádkem či jaký má pohled na nezávislý film, kterému osobně již několik let usilovně napomáhá. Byl totiž u toho, když se Unitedfilm zakládala.

Prošel jsi soutěžemi a festivaly neprofesionálního filmu, podporuješ s Unitedfilmem novou kategorii nezávislého filmu. Zkus říci za sebe, proč by měla tato kategorie existovat a co má do budoucna českým filmařům přinést?

Napadají mě hlavně dva zásadní důvody. První z nich je ten, aby se oddělilo zmo od plev, aby se v dnešní době kategorizovali tvůrci na ty, kteří chtějí svou tvorbou něco dokázat, oslovit diváky a posunovat se, a na ty, kteří mají v telefonu

možnost natáčet videa. Dnes, když je možnost natáčení přístupná všem, vzniká i velké množství videí tomu odpovídající kvality, jež hledají útočiště na You Tube a jiných sociálních sítích. Snímky s opačným přístupem k tlačítku "REC" pak jen stěží mezi tímto, promiňte mi ten výraz, "hnojem" upoutají divákovu pozornost. Když zde existuje možnost vše sdílet na internetu, není tedy třeba někam chodit na projekce nezávislých filmů. Kvůli těmto nešvarům pak tyto snímky ztrácejí své diváky. Je tedy potřeba rozdělit filmy na ty amatérské, které at se prezentují na You Tube a podobných sítích, a na filmy nezávislé, které jsou natáčeny s rozmyslem a nějakým cílem a těm je potřeba najít odpovídající nedehtonestující distribuční kanál.

Druhý důvod, proč by měla tato kategorie vzniknout je ten, aby tyto tvůrce bral konečně někdo vážně, aby vznikla těmto tvůrcům nějaká podpora - nemusí být hned finančního rázu (i když se to nevylučuje), aby autoři získali lepší vyjednávací pozici pro uplatnění svých snímků buď v televizi, kino distribuci či jiných tomu odpovídajících platformách. Pokud by se toto podařilo a rozvířily se vody současné domácí filmové scény, hned by se tvorba stala mnohem pestřejší a živější a kdo ví, třeba by vznikl i nový způsob, jak by se pro některé mohlo stát natáčení nezávislých filmů i profesí.

" Porota by měla posuzovat film jako celek a hlavně být opravdu onou odbornou porotou, schopnou se povznést nad to, co se mi osobně líbí a nelíbí. "

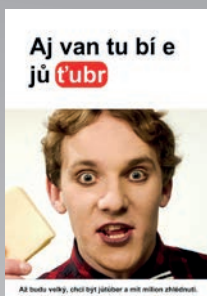
Aj van tu bi e jůt'ubr

Komedie, Česko, 2015, 5 min

Režie: Amálie Kovářová
Scénář: Amálie Kovářová
Kamera: David Škoda

Hrají: Jáchym Kovář, Karel Janda, Vendula Štěpánovská

Až budu velký, chci být jůt'ubr a mít milion zhlédnutí.

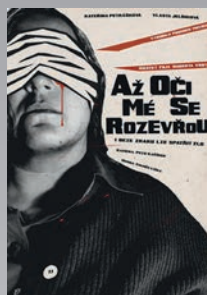

Až oči mé se rozevřou

Horor, Česko, 2015, 8 min

Režie: Robert Vrba
Hrají: Kateřina Petrášková

Návštěva u slepé pacientky se pro oční lékařku změnila v noční můru ve chvíli, kdy poznává, že v tomhle domě něco není úplně v pořádku. Film je součástí projektu Pionýři hororu 2 a obdržel 1. místo na Mladé kameře Uničov 2016.

Bratři hvězd a duhy

Dokumentární, Česko, 2006, 61 minut

Režie: Ondřej Krejcar

Unikátní výpovědi pamětníků 2.čs.zahraněního odboje. Válečného fotografa RAF Ladislava Sítěnského, stíhače RAF Otto Špačka a navigátora RAF Miroslava Webera-Vojnara doplňují odbornými informacemi a zajímavostmi historik Jiří Rajlich, spisovatel Vítek Formánek, člen vojensko-historického klubu Michal Juran a další.

Burgdorferi

Thriller / Sci-Fi, USA, 1983, 10 min

Je až k nevíře, že až nyní spatřil světlo světa filmový materiál, který měl sloužit okolo roku 1983 jako varování pro lidstva před nebezpečnou biologickou infekcí, kterou přenášejí jedinci ve volné přírodě.

Caveman

Dokument, Česko, 17 min, 2007

Režie: Přemek Rzaunek

Zábavný portrét plný hudby a animací živelného výtvarníka a hudebníka, frontmana skupiny Poletíme?, Rudolfa Brančovského.

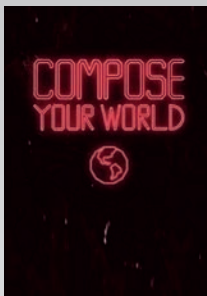

Compose your world

Dokument, Česko, 2017, 3 min

Režie, kamera, střih: Filip Alex Svoboda

Atmosférický reportážní videoklip z mnohých koutů světa.

Daddy's girl

Dánsko, 2014, 8 min

Režie: Morten Greve Olsen
Scénář: Morten Greve Olsen
Hrají: Stephanie Wejergang, Kim Sanderholm, Maja Rasmussen

Lærke stále prožívá noční můru ze své mládosti.

Domov - kolébka lidskosti

Dokument, Česko, 2002, 21 min

Režie a střih: Kamil Šlapal,
Scénář: Kamil Šlapal a Pavel Hron
Kamera: Marek Janda a Kamil Šlapal
Komentář: Pavel Rímský

Dokumentární film o tradiční architektuře Jeseníků a podhůří, inspirovaný knihou Pavla Hrona z Vrba pod Pradědem.

Dračák

Fantasy, Česko, 2015, 23 min

Režie: Petr Gergon Neumann
Scénář: Petr Gergon Neumann
Hrají: Petr Gergon Neumann, Milan Chára, Kristýna Lenfeldová

Družina hráčů Dračiho doupěte se sejde ke svému prvnímu společnému dobrodružství. Připraví si své postavy na první úrovni a vydávají se na cestu.

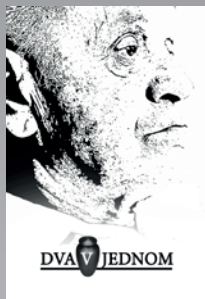

Dva v jednom

Komedie / Drama, Česko, 2013, 7 min

Režie: Šimon Štefanides

Na mladou ženu a jejího otce dopadl smutek. Její manžel ale rodinou tragédií nebere tak úplně vážně, a v trachu nevhodnou chvíli se nechává unášet na vlnách české vynalézavosti.

Dvě slova

Drama / Romantický, Česko 2017, 24 min

Režie: Štěpán Etrych
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych
Hrají: Miloslav Mejzlík, Brigita Cmuntová, Jitka Sedláčková, Katka Etrychová

Každý kruh se musí uzavřít, všechno, co začalo, musí dojít naplnění. Jako příběh v knize – jako film – jako život – jako láska. Příběh Jakuba a jeho životní lásky Anežky začíná v Československu na konci 60. let. Ti dva se potkali ve vysokoškolské lavici: Jakub se do Anežky okamžitě zamiloval, ale marně hledal způsob, jak jí dát své city najevo.

Eye-catcher

Drama, Norsko, 2017, 18 min

Režie: Emilie K. Beck, Christine Stronegger
Hrají: Christer Holten, Thali Liberman, Fredrik Skogsrud

Letní prázdniny jsou tu a je čas na každoroční cestu na ostrov u norských fjordů. Vše jde dobře, party začíná a lada se cítí skvěle. Různé pocity, pohledy a nevinné flirtování vedou k velkým neodorozuměním s velkými následky. Skupina přátel je tak podrobená zkoušce a donucena se rozdělit na strany. Kdo říká pravdu? Kde je hranice? A nakonec, co se vlastně stalo?

Fantazma

Drama / Umělecký, Česko, 2015, 14 min

Scénář, kamera, režie, střih: Lukáš Masner

Hrají: Jiří Neděla, Petra Dosudilová, Pavla Dostálová

Jako na pomezí snu a skutečnosti působí setkání nenápadného introverta s půvabnou dívkou v masce na zastávce. Spolu se pak setkají ještě několikrát. Fantasma stojí na podmanivé melodramatické snovost

Harmonie života

Dokument, Česko, 2015, 28 min

Režie: Radek Hochman

V obrazově atraktivním prostředí Josefova působí v jednom z tamních Bastionů akademický sochař Petr Novák, jehož práce jsou známé nejen u nás, ale i v zahraničí. Jakoby život v dvoumístě, tedy mezi dvěma městy Jaroměř a Josefov, symbolicky odráží i jeho životní postoj, postoj mezi dvěma světy.

Henri

Sci-fi, USA, 2012, 20 minut

Režie: Eli Sasich
Scénář: Eli Sasich
Hrají: Keir Dullea, Margot Kidder, Zoe Raheem

Pocta sci-fi klasikám 70. a 80. let, snímkům, ve kterých speciální efekty sloužili pouze jako nástroj pro vyprávění příběhu, nikoliv jako hlavní dějová linie. I tak by se dal ve zkratce popsat americký snímek s názvem HENRI, vyrábějíci osud posádky jedné z kosmických lodí, řízené umělou inteligencí HENRI.

Hlas hrdiny

Drama / Historický, Česko, 2013, 13 min

Režie: Jonáš Vacek
Scénář: Jonáš Vacek
Kamera: Orlin Stanchev
Hudba: Martin Wiesner
Hrají: Ján Jackuliak, Marian Roden, Zdeněk Dvořáček, Zdeněk Julina, Ondřej Kokorský

Hlas hrdiny je film posazený do 13. století, tedy drsného, špinavého a syrového středověku. Film, jehož hrdinové po vzoru westernových pistolníků nepromluví ani slovo, je ale přesto prodrnut Hlasem hlavního hrdiny, osamělého a unaveného Rytče (v podání Jana Jackuliaka).

Holčička, která neplakala

Komedie, Česko, 2014, 5 min

Režie: Pavel Soukup
Scénář: Petr Koubek
Kamera: Víta Procházka
Hrají: Sofie Řehořová, Kryštof Mende, Zuzana Stavná, Michal Dlouhý

Krátkometrážní snímek Pavla Soukupa. Film vznikl během 48hodinového soutěžního workshopu Cinemaspot 2014. Již druhý ročník vedl a hodnotil oceňovaný režisér Radim Špaček. Při slavnostním vyhlášení vítězů v kině Ponrepo získal film první místo za nejlepší film.

Hvězda padá na hubu

Road movie, Česko, 2013, 80 min

Režie: Lukáš Masner
Scénář: Lukáš Masner, Tomáš Zabilanský, Vojtěch Novotný
Kamera: Lukáš Masner
Hrají: Jaroslav Rudiš, Tomáš Zabilanský, Jan Hrdina, Jan Haluza

Tápací zpěvák Vojtěch a jeho přesplíliš energický manažer Tomáš se vydávají na cestu po zaplivaných sálech a padivuhodných hotelech, během níž dokonale poznají vlastní trapnost i důležitost prchavých okamžiků štěstí...

Jacob, já a siréna

Drama, Česko, 2012, 8 min

Režie: Jan Vondráček
Scénář: Jan Vondráček
Hrají: Matyáš Řezníček

Starší z bratrů ubytuje svého mladšího bratra do svého obydlí před nejistým nebezpečím z nebe

Jeskyně u hájovny

Dokument, Česko, 12 minut, 2000

Režie: Bořek Minařík

Objevili jsme netknoutou přírodu... 11. října 2000 jeskyňáři České speleologické společnosti základní organizace 7 - 03 Javoříčko Prostějov objevili unikátní jeskynní systém s krásnou vyzdobou. Na tomto objevu pracovali celých 17 let.

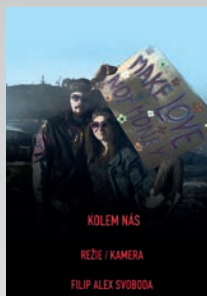

Kolem nás

Dokumentární, Česko, 2017, 7 min

Režie: Filip Alex Svoboda
Scénář: Filip Alex Svoboda
Kamera: Filip Alex Svoboda
Hudba: David Kopecký
Střih: Filip Alex Svoboda

Svrážná výpověď o dnešním světě z pohledu jednoho mladého studenta. Film doprovázený pouze hudbou a statickou kamerou zobrazuje především absurditu lidských činů.

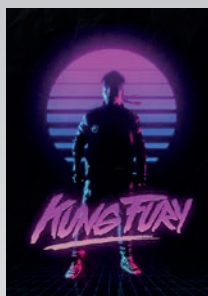

Kung Fury

Akční/Komedie, Švédsko / USA, 2015, 31 min

Režie: David Sandberg
Scénář: David Sandberg
Hrají: David Sandberg, Jorma Taccone, Björn Gustafsson, David Hasselhoff, Eos Karlsson

Hlavní hrdina snímku, policista Kung Fury, se vydává na cestu za pomstou svého přítele, kterého zabil největší kung-fu zločinec v dějinách lidstva, Adolf Hitler. Fury cestuje časem do dob nacistického Německa, aby Hitlera zničil jednou provždy.

Loss

Umělecký / Drama, Česko, 2017, 8 minut

Režie: Charlotte Vacková
Scénář: Charlotte Vacková
Kamera: Charlotte Vacková
Hrají: Lukáš Horáček, Jakub Hruška, Jana Jirmásková

Srdce je nejkřehčí část lidského těla. Tři příběhy tří dívek bojujících se ztratou. Inspirováno básni od Marisa Kate Gollus

Loučení nad ránem

Česko, 2017, 15 min

Režie: Allan Šubert
Kamera: Allan Šubert
Střih: Allan Šubert

JEDNA CESTA, JEDEN MUŽ A DVĚ DÍVKY. KAŽDÝ MÁ JINÉ PŘÁNÍ. Temná love story. Anna miluje Kláru. Klára miluje sebe a muž v autě miluje všechny.

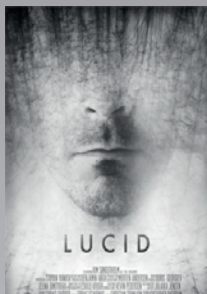

Lucid

Dánsko, 2016, 5 min

Režie: Henrik Bjerregaard Clausen
Kamera: Eskild Krogh
Střih: Tobias Scavenius
Hrají: Kim Sønderholm, Boris Georgiev

Muž se prodává ze sna a snaží se změnit směr svého života. Ale co když je to pořád jen sen?

Máme společnost

Komedie, Česko, 2017, 7 min

Režie: Štěpán Etrych
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych
Hrají: Zdeněk Jarášek, Katka Etrychová

On je chrabrý Jack, ona křehká Kitty a v hollywoodském blockbustera loví nemrtvé zombie. Jejich romantickou lásku tu ovšem někdo poněkud kazí. Někdo, kdo ty dva neustále sleduje.

Marinka

Poetický, Česko, 2012, 37 min

Režie: Lukáš Kolářek
Předloha: Karel Hynek Mácha (kniha)
Hrají: Sarah Haváčová, Matouš Ruml

Příběh nenaplněné lásky volně na motivy Karla Hyneka Máchy. Hynek (Matouš Ruml) pochybuje o sobě a uzavírá se před ostatními. Piše básně. Má vlastní svět, který si vytvořil, aby nebyl sám. Do života mu vstoupí Marinka (Sarah Haváčová).

Na folklórní niti

Dokumentární, 2015, 13 minut

Režie: Marie Římovská
Scénář: Marie Římovská
Kamera: Marie Římovská

Nahlédnutí do života Veroniky Provodovské, konzervátorky Muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodě, u níž se jen těžce hledají hranice mezi prací a životem.

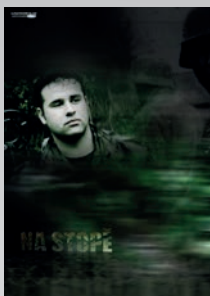

Na stopě

Dokumentární, Česko, 2008, 10 min

Režie: Ondřej Krejcar

Jindřich Šejvl je se svým detektorem kovů na stopě konvoji německé armády, která v roce 1945 přichala před spojení pohraničím tehdejšího Československa do Polska. Krátké, přesto exkluzivní nahlédnutí do tajů honby za historickými artefakty.

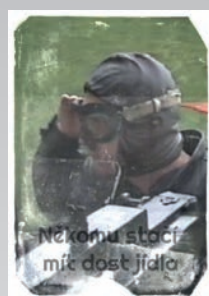

Někomu stačí mít dost jídla

Dokumentární, 2015, 14 minut

Režie: Walter Schorge
Scénář: Walter Schorge
Kamera: Walter Schorge

Touha po svobodě a láska k létání přivedla stovky pozdějších sportovních pilotů v sedmdesátých letech dvacátého století v tehdejší Československu k domácí výrobě letáckých strojů. Létat se učil každý sám a o úrazy a neúspěchy nebyla nouze.

Nepřítelem osudu

Dokument, Česko, 2008, 33 min

Režie: Ondřej Krejcar
Scénář: Vítek Formánek

Po více jak 60 letech vznikl první film o jednom z nejstatečnějších bojovníků naší vlasti, který svým hrdinstvím a láskou k rodné zemi bude navždy příkladem k zamyšlení a vzorem výjimečnosti v míře sebeobětování. Podle knižní předlohy spisovatele Vítky Formánka, provádí vypravěč Zdeněk Svěrák neuvěřitelným životním příběhem hrdinného válečného pilota Františka Truhláře.

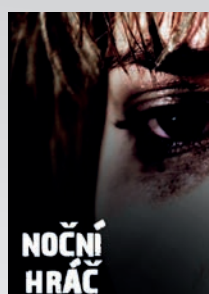

Noční hráč

Thriller, 2016, 8 minut

Režie: Martin Kostelník
Scénář: Jakub Kubálek
Kamera: Tomáš Saic
Hrají: Sárka Vaculíková, Martin Hruška, Richard Müller

Na začátku filmu se setkáváme s mladou dívkou v roztrhaných šatech a s potlučeným obličejem. Stejně jako před vyšetřujícím policijním důstojníkem se před námi postupně začíná rozprostírat její tragický příběh. Příběh jednoho letního večera kdy se vše zdálo romantické a idyllické. Ovšem jen na velmi krátkou chvíli....

Odečet vody

Horor, Česko, 2013, 9 min

Režie: Martin Doležal, Lukáš Horáček
Kamera: Martin Doležal
Hudba: Martin Doležal
Hraji: Lukáš Horáček

Každý dům a každá rodina má svá tajemství. Co je ale průvle na tamhle domě zvláštního a proč každý, kdo vejde dovnitř, nadobro zmizí? Hlavní hrdina je především milující manžel. A vše co dělá, dělá vlastně z lásky

Okno

Drama, Česko, 2003, 12 min

Režie: Karel Coma
Hraji: Josef Somr

Nedoceněný film, který se spoléhá hlavně na atmosféru a pěkný nápad.

Osud z komiksu

Komedie, Česko, 2013, 18 min

Režie: Radek Hochman
Kamera: Ondřej Krejcar
Hudba: Tomáš Hradec
Hraji: Kryštof Hádek, Robin Kittner, Šárka Hochmanová, Petra Lukášková, Tomáš Hochman

V městském parku se sejde pětice navzájem se neznajících lidí, kteří se do něj vydávají z různých pohnutek.

Poslední odměna

Fantasy, Česko, 2013, 36 minut

Režie: Ladislav Plečty
Scénář: Ladislav Plečty
Kamera: Ondřej Kos
Hraji: Jarek Hylebrant, Tomáš Matonoha, Marko Igonda, Lenka Zahradnická

Filmová adaptace stejnojmenné povídky slavného spisovatele Terryho Pratchetta, příběh se točí okolo úspěšného spisovatele fantasy románů Kevina Jareše (Jarek Hylebrant).

Ozvěna ticha

Dokument, Česko, 12 min, 1999

Režie: Kamil Šlapal

Film o muži, který se rozhodl žít sám v lese, daleko od lidí.

Pokoj 113

Drama / Film-Noir, Česko, 2015, 5 min

Režie: Filip Kilián
Kamera: Anton Evdoshenko
Hudba: Matuš Široký
Hraji: Svatopluk Schuller
Zvuk: Václav Mottl

Na první pohled sledujeme muže, který relaxuje v hotelovém pokoji. Jeho minulost však skýtá mnohá tajemství, která konečně vyplují na povrch

Rande s osudem

Komedie, Česko, 2013, 19 min

Režie: Martin Doležal
Hudba: Martin Doležal

„Posledním dílem všechno začíná.“ Závěrečná epizoda série satirických válečných příběhů s podtitulem „Rande s osudem“ se vrací na úplný počátek příběhu titulní dvojice vojínů Arahase a Levího. Na pozadí jejich setkání se rýsuje válečný konflikt, který neodvratně změní směřování jejich životů

Řemeslo nad umění

Dokument, Česko, 2013, 24 min

Režie: Ondřej Krejcar

Nahlédnutí do pestrého života restaurátora a kamenosochaře Hynka Bláhy, který se vzdal pohodlného městského života a usídlil se v malebně krajinně v budově staré vesnické fary. Tu postupně s novou kulturou a duchovní vidinou renovuje, vytvořil si v ní svůj ateliér a zázemí pro svou rodinu. Ve vedlejších románském kostelíku často pořádá pro obyvatele duchovní hudební setkání.

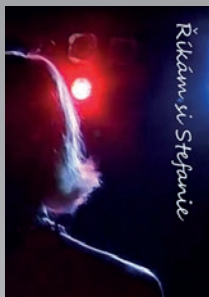

Říkám si Stephanie

Dokument, Česko, 12 min, 2001

režie: Marek Záborský

Dokumentární film o hledání své vlastní cesty Martina Hrubého, alias Stephanie.

Rusák

Drama, Česko, 2016, 10 minut

Režie: Eřim Groutskij
Scénář: Eřim Groutskij
Kamera: Adam Černich

Hrají: Daniel Temerov, Jiří Klečka, Vanda Nováková, Albert Hospodařský, Robert Oliverius a Naděžda Gartman.

O současné generaci mladých lidí, kteří vyrůstali v zahraničí, ale i tak se musejí potýkat s minulostí své rodné země. Nehledě na to, že už s ní nemají prakticky nic společného.

Sirotek

Drama, Česko, 2015, 26 minut

Režie: Jaroslav Beran
Scénář: Jaroslav Beran
Kamera: Aleš Grunza
Hrají: Jakub Grauer, Martin Píbyl, Lucie Málková, Eliška Málková, Jaroslav Pechal

Historické drama Sirotek se odehrává v polovině 19. století. Hlavní postavou je malý sirotek Damián, který léčí nemocné hraním na píšťalu. Pomáhá lidem je jeho jediné potěšení v životě, přestože by sám potřeboval pomocnou ruku.

Succubus

Thriller, Dánsko, 2012, 18 min

Režie: Kim Sønderholm
Kamera: Allan Vælum
Scénář: Lars Egholm Fischmann
Hrají: Kat Herlo, Kim Sønderholm

Mladá archeoložka objevuje v poušti cosi nevidaného. Po návratu domů se ale začíná dít divné věci.

The Mushroom Picker's Daughter

Fantasy/Drama, Česko/Anglie, 2017, 13 min

Režie: Will Thomas Freeman
Scénář: Will Thomas Freeman
Hrají: Steven Dark, Serafima Sasonova, Alessio Medas, Edward Cartwright

Příběh následuje nemocného starce a jeho dceru, která v lese hledá záhadnou houbu, která ho údajně vyléčí.

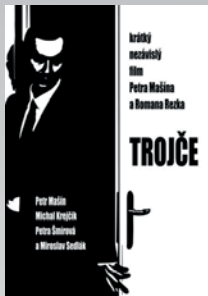

Trojče

Drama, Česko, 2016, 11 min

Režie: Petr Mařin
Scénář: Petr Mařin
Kamera: Roman Rezek
Hrají: Petr Mařin

Ztráta osoby blízké je vždy bolestivou záležitostí. Překonat smutek pomáhá čas, okruh přátel a rodiny. A někdy také alkohol. Otupí bolest, starosti a trápení. Vše zlé se vypaří. Na chvíli...

Zombie Movie

Akční / Thriller, Česko, 2010, 45 min

Režie: George Pinkava, Ondřej Javora, Martin Kaňárek
Hrají: Martin Huňáň, Aneta Sládková, Martin Kaňárek

Skupina teenagerů se omylem zamotá do postmodernistického zombie filmu, ve kterém se s pomocí nově získaných přátel dobojují až do finálního klišé

Zoolog Vašek Beran

Dokumentární, Česko, 2015, 9 minut

Režie: Jiří Preclík
Scénář: Jiří Preclík
Kamera: Jiří Preclík

Portrét zoologa Václava Berana ukáže různorodost muzejní práce a ukáže ho jako člověka spjatého s přírodou, který veškerý svůj čas tráví se zvířaty. Uvidíme pitvu vydry, kroužkováně čápů, odchyt ptáků, odcitání kroužků na skládce i jízdu terénním automobilem.

Ofsetová a digitální tiskárna

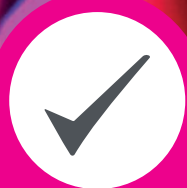
Rychlost

Moderní technologické vybavení
Optimalizace výroby
Dopravní servis po celé ČR
Individuální přístup

Kvalita

Tiskneme ve shodě
s ISO normou 12647
a ISO normou 9001

Cena

Množstevní slevy
Výhodné smluvní ceny
Slevy pro stálé zákazníky
a agentury

www.dukase.cz

DUKASE s.r.o.
Kladská 1178/12a
500 03 Hradec Králové

telefon: 495 260 233
fax: 495 273 918
email: info@dukase.cz

poptávky a objednávky on-line

BITVA ZA NEZÁVISLOST ZAČÍNÁ

PR:UF
BRIAN
11/11/17

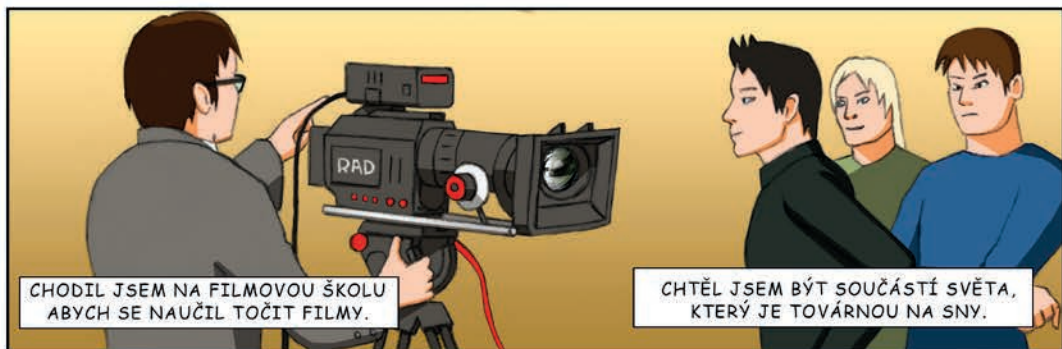
UNITED FIGHT

KINEMA CITY, HLAVNÍ MĚSTO FILMOVÉHO PRŮMYSLU.
ZÁKONY MOCNÝCH, FALEŠ A ZÁVISLOST...
MEZI TÍM TŘI FILMAŘI S KŘIVDOU,
KTEROU SI NENECHAJÍ LÍBIT.

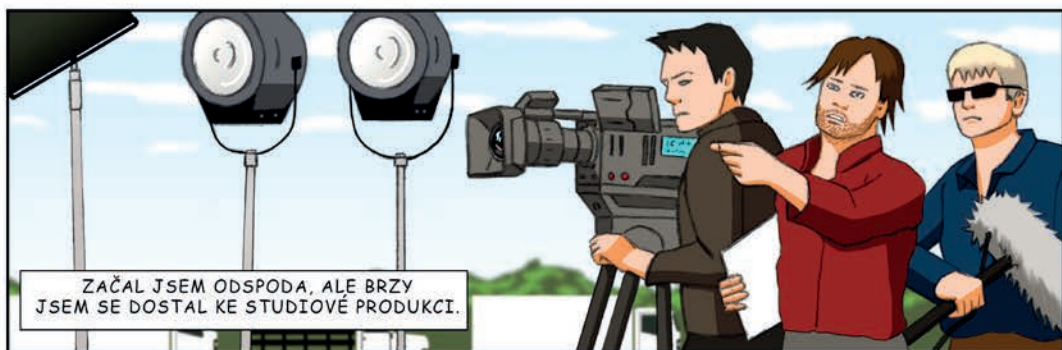

ŽIVOT JE NEPŘEDVÍDATELNÝ.

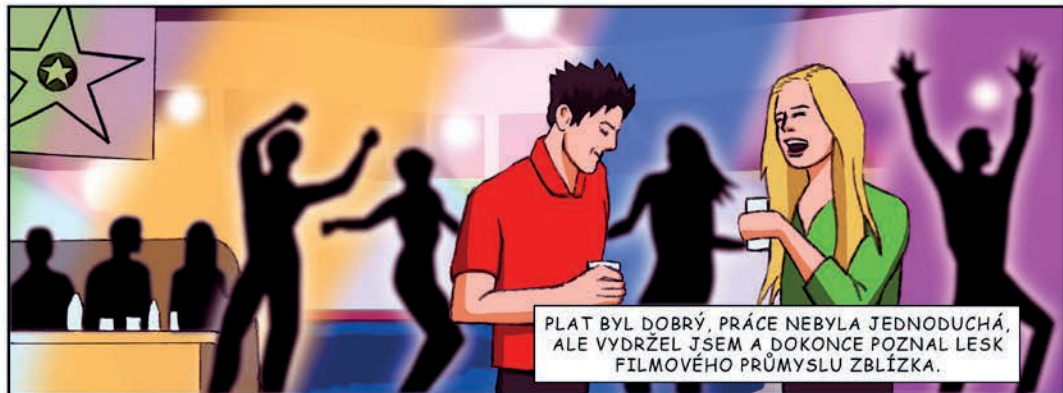
CHODIL JSEM NA FILMOVOU ŠKOLU
ABYCH SE NAUČIL TOČIT FILMY.

CHTĚL JSEM BÝT SOUČÁSTÍ SVĚTA,
KTERÝ JE TOVÁRNOU NA SNY.

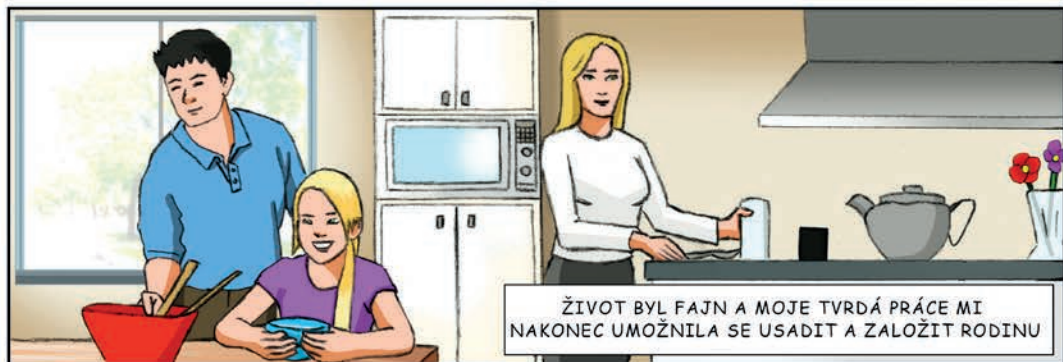

ZAČAL JSEM ODSPODA, ALE BRZY
JSEM SE DOSTAL KE STUDIOVÉ PRODUKCI.

PLAT BYL DOBRÝ, PRÁCE NEBYLA JEDNODUCHÁ, ALE VYDRŽEL JSEM A DOKONCE POZNAL LESK FILMOVÉHO PRŮMYSLU ZBLÍZKA.

ŽIVOT BYL FAJN A MOJE TVRDÁ PRÁCE MI NAKONEC UMOŽNILA SE USADIT A ZALOŽIT RODINU

PAK ALE PŘIŠLA ZMĚNA, PRŮMYSL DOSTAL TVRDOU RÁNU A NEBYLO DOST PRÁCE.

STUDIA ZAČALA BÝT ZOUFALÁ, PRÁCE BYLO MÁLO A VŠICHNI ZAČALI BÝT NERVÓZNÍ.

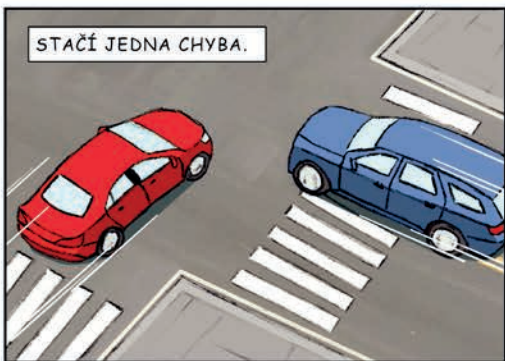
NAKONEC DOŠLO I NA MĚ A TO VE ŠPATNOU DOBU.

A LIDÉ SE OBČAS POHÁDAJÍ V TU NEJHORŠÍ CHVÍLI.

STAČÍ JEDNA CHYBA.

JEDEN MOMENT NEPOZORNOSTI.

A CELÝ VÁŠ ŽIVOT SE ZMĚNÍ.

ZPŮSOBEM NA JAKÝ VÁS NIC NEPŘIPRAVÍ.

JEDNA ŽENA VAŠEHO ŽIVOTA ZEMŘE...

DRUHÁ ODEJDE A UŽ SE NIKDY NEVRÁTÍ.

ZLOMILO MĚ TO.
NEMOHL JSEM
UŽ DÁL PRACOVAT.

SKONČIL JSEM NA ULICI.

POZNAL I ODVRÁCENOU STRANU SVĚTA,
PRO KTERÝ JSEM DŘÍV PRACOVAL.

TAM, KDE SKONČÍ TI, KTERÍ UŽ
TOMU SVĚTU NEJSOU PROSPĚŠNÍ.

KDE PŘEŽÍTÍ ZNAMENÁ BOJOVAT
PROTI KRUTOSTI A ZATRPKLOSTI.

POCIT VINY A ÚZKOSTI UŽ
MĚ ALE NIKDY NEOPUSTIL.

VĚDĚL JSEM, ŽE UŽ SE ZPÁTKY DO
BYZNYSU NIKDY NEDOSTANU.

DOKUD JSEM SE NEDOZVĚDĚL O ŽENĚ,
KTERÁ SE CHYSTALA VŠE ZMĚNIT.

"BYLO NA NÍ NĚCO UNIKÁTNÍHO.

"A PŘESTO JSEM MĚL POCIT,
ŽE JI ZNÁM, ANIŽ BYCH JI POTKAL.

RE-EVOLUCE FILMU!

NĚCO MI ŘIKALO, ŽE PŘÁVĚ
ONA DOKÁŽE NĚCO VELKÉHO.